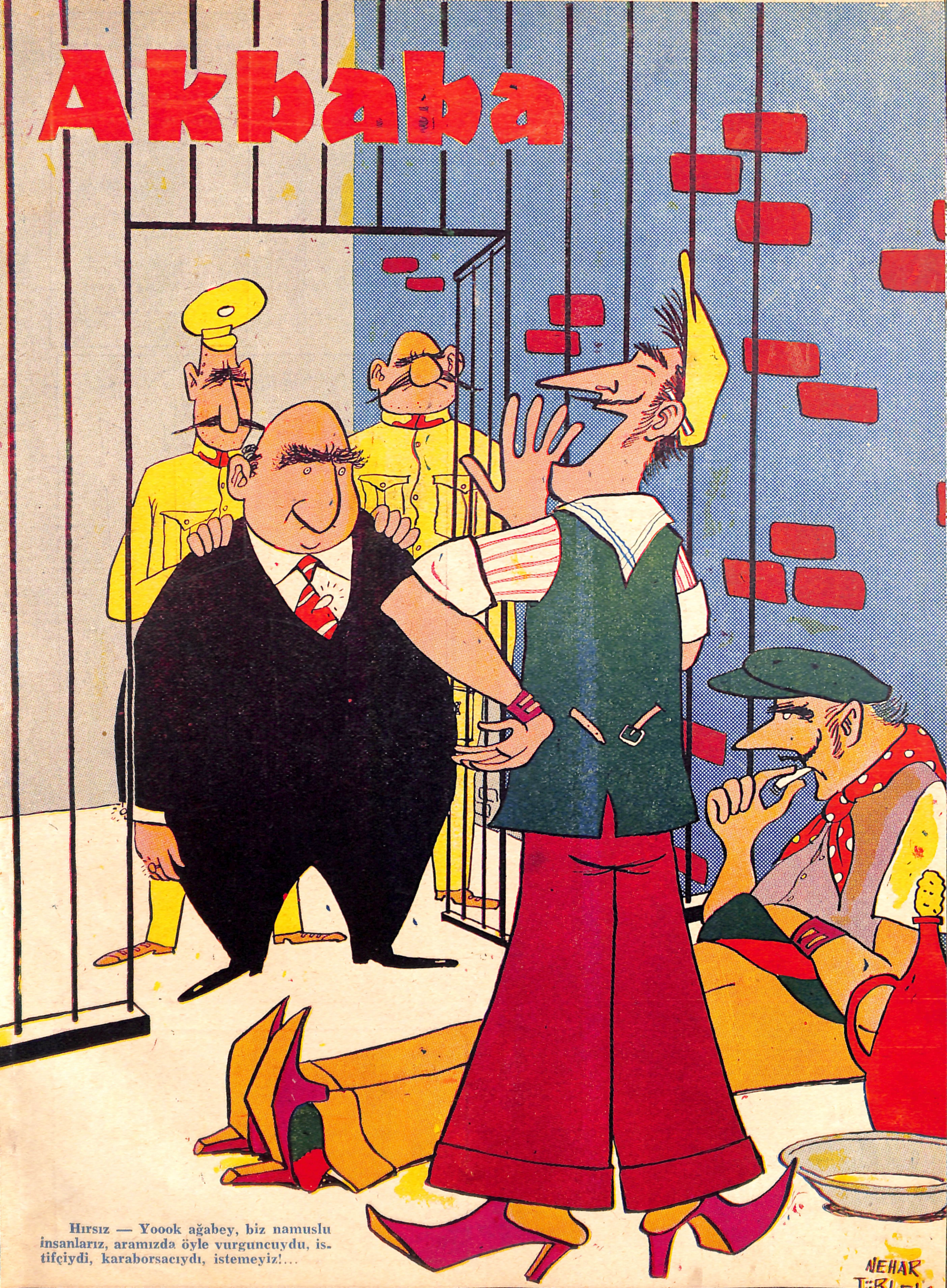

Akbaba

Hırsız — Yoook ağabey, biz namuslu insanlarız, aramızda öyle vurguncuydu, is. tifçiydi, karaborsacıydı, istemeyiz!...

VAKIFLAR BANKASI

**ÖMÜR
BOYUNCA
AYLIK
GELİR
PAZA
İKRAMİYELERİ
MESKEN
KREDİSİ**

Yazı İşlerini fiilen idare eden:

AHMET KOÇER

Teknik Sekreter:

Selâmi M. YURDATAP

Abone: Seneliği 25, 6 aylığı
12,5 lira.

Adres: Klodfarer Cad. No.

8.10. Daire 3.

Telefon: 21811

Basıldığı yer:

ERCAN MATBAASI

Fiatı: 50 Kuruş

DENİZYOLLARI

**1955
İKRAMİYELERİ**

**EV
PARA
İRATLI APARTMAN**

**YARIM
MİLYON
LİRA**

A K B A N K

HER 150 LİRAYA BİR KURŞ NUMARASI

Meşhedi'nin Hikâyeleri

Yazan :

Üstat Ercüment Ekrem Talû

Mizah edebiyatımızın şaheseri

FİATİ 1 LİRA

Olaylar Alaylar Kalaylar

YANLIŞ ÖLÜ

KAYSERİDEN bir hasta Ankara'ya tedaviye gelmiş gelir a... Bunda şaşılacak bir şey yok.

Ankaradaki hastahanelerden birine yatmış .Bunda da bir acıplık yok...

Hastahannede ameliyat edilmiş. Edilir, edilir... Bunda da şaşılacak bir şey yok.

Ameliyattan bir kaç gün sonra da ölmüş. Bunda da gayri tabii bir şey yok.

Ölen adamın akrabaları, cesedi Kayseriye götürmek istemişler. İzin çıkmış. Cesedi Kayseriye götürmüşler. Hep normal olaylar. Şaşacak hiç bir şey yok. Kayseride, merhumu, akrabaları definden önce son bir kere görmek istemişler. Bundan tabii bir şey olamaz.

Bir de sandukayı açmışlar ki, ne görsünler, içinden bambaşka, yabancı bir adam çıkmamış mı? Size bir şey söyleyeyim mi? Bunda da şaşılacak bir şey yok.

Ölüyü değiştirmek için, tekrar Ankaraya getirmişler. Hastahane şimdi, «bu yanlışlık, imam Hüseyin'in dalgınlığından olmuştur» diyor. İşte buna şaşılır. Buna şaşılır, çünkü şimdiye kadar imamların dalgınlığından ziyade, doktorlarımızın dalgınlığına alışmışızdır. Hani prostat ameliyatı olacak erkeğe doğum, doğuracak kadına da

fitik ameliyatı yapan dalgın doktorlarımız!

İnsan hastahaneye girdi mi, acaba kimin yerine ameliyat olup, kimin yerine öleceğim, diye korkuyor...

REKLÂM

İKİ sene önce bir yerli film çevrilirken, prodüktör, figüranlardan birine: «Eğer burdan aşağı atlarsan elli lira veririm.» demişti. Üç gün çalışıp, ancak üç ay sonra elli lirayı alabilen figüran, apartmanın üçüncü katından, san'at aşkına balıklama atladı. Tabii feryat figan... Can kurtaran arabasıyla İlk Yardım Hastahanesine gitti.

Prodüktör namuslu adammış. O gün elli lirayı yaralı figürana verdi. Ama ben işi merak ettim, prodüktöre sordum:

— Birader sen bu zavallıyı iki sandüviğe çalıştırır, akşam ellerine zar zor bir beşlik verirsin. Nasıl oldu da bu zavallıya elli lirayı verdin?

Prodüktör güldü:

— Bu Amerikan reklâmcılığıdır, dedi, benim elli liraya yaptığım reklâm bin liraya olmazdı.

O günkü gazeteleri gösterdi. Bütün gazeteler, falan film çevrilirken müessif bir kaza olduğunu, bir artistin film çevirirken altıncı kattan düştüğünü yazıyorlardı.

Geçen gün gazetelerde buna benzer bir hâdise okuyunca aklıma, o film reklâmı geldi.

Muzaffer Tema şimdi kendi hesabına film çeviriyor. Gülhane Parkında film çekerken, bir devecinin de filmi çekmiş. Deveci elli lira istemiş. Tema, ben seni çekmedim, demiş. Birbirlerine girmişler, hakaret, küfür... Derken mahkemeye düşmüşler. Karşılıklı hakaretten mahkûm olmuşlar.

Bu havadisi gazetelerde okuyunca, kendi kendime:

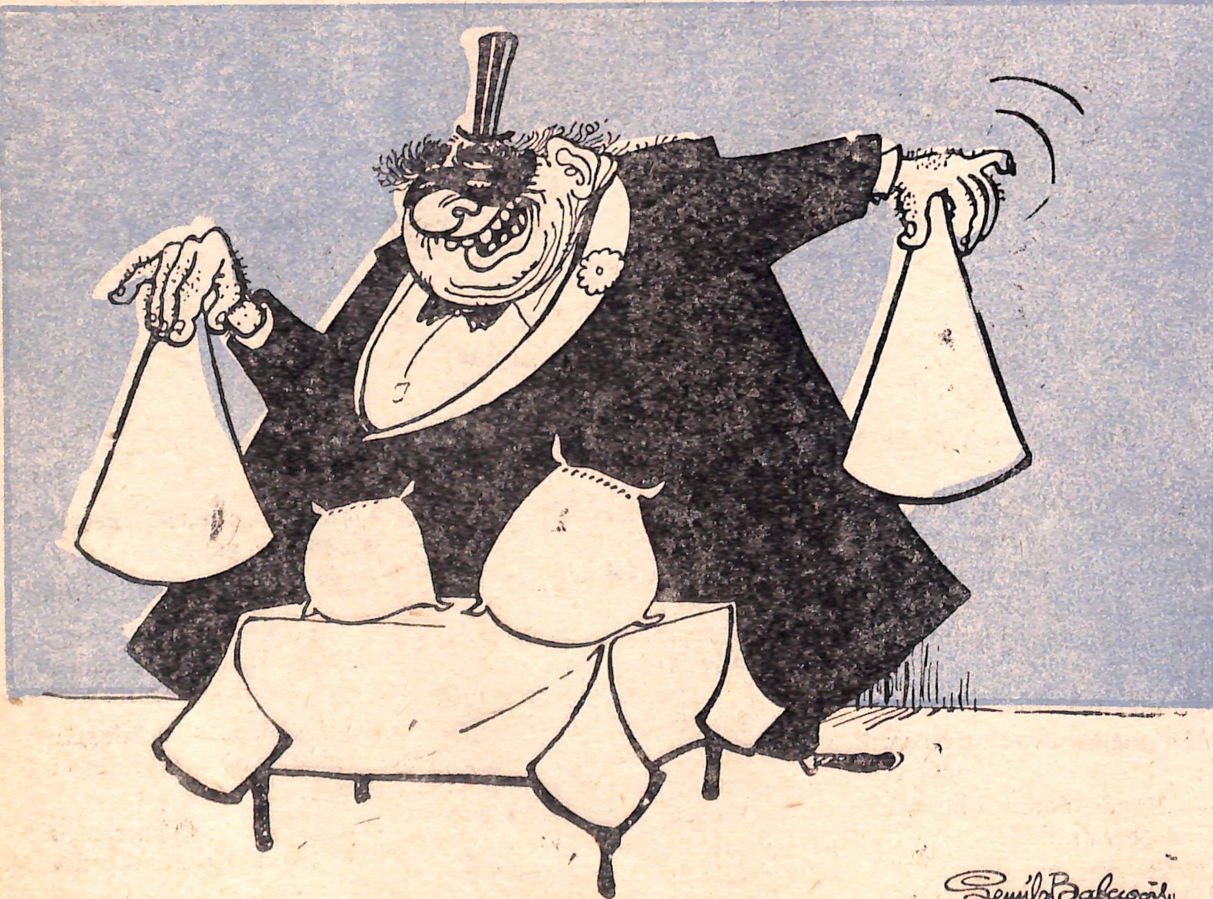
— Deveci elli lirayı artık hak etti, dedim.

KORKUNÇ CANAVAR

Tahrandaki korkunç bir canavar türemiş. Tahran civarında beyni çıkarılmış başlar bulunuyormuş. Bu kafa taslarının içine, işte o meçhul korkunç canavar, çıplak kadın resimleri yapıyormuş.

Bu korkunç canavar, bize hiç yabancı gelmiyor. Ne yapıyormuş bu canavar? Kafa tasından beyinleri çıkarıyormuş, yerine çıplak kadın resmi koyuyormuş.

Yahu bu canavar filân değil, şu bizim magazinlere, gazetelerdek resimlere, yerli filmlere bir bakınca tanıyabileceğimiz onu... Kafa taslarımızda beyin mi kaldı?

ILLUZYONİST!..

Semih Balcıoğlu

(Semih Balcıoğlu)

★ Sigara fiatlarına zam yapıldı. (Gazeteler)

SAVAŞ!

Boğazın Anadolu yakasındaki birinci sınıf gazinolarımızdan birinin giriş kapısında şöyle bir levha göze çarpıyordu: «Sineklerle karşı savaştık».

Bunu okuyan müşterilerden birisi ısmarladığı yemeğin bir sinek çenberi içinde geldiğini görünce, garsona çıktı:

— Bu ne rezalet! Bir de sineklerle savaştık, diyorsunuz...

Garson, pişkinlikle başını salladı:

— Evet beyim, sineklerle savaştık, fakat zaferi onlar kazandı!..

Barbarosun Torunları

Vâ-Nû, güzel fıkralarından birinde, bizim kaptanlarımızın seferde içki almadıklarını, hele dış seferlere çıkan gemicilerin hiç içki kullanmadıklarını, halbuki yabancı gemicilerin çoğu zaman içkili olduklarını yazıyor ve fıkrasını, «elbette böyle olacak, biz Barbarosların, Turgud Reislerin torunlarıyız» diye bitiriyor.

Ben de bu lâflara bitiyorum. Kaptan vazife başında içmiyorsa, elbette içmemesi lâzım. Bunun Barbarosun torunu, Turgud Reis'in evlâdı olmakla ve münasebeti var? Yâni bu kaptanlar, çarkçılar, makinistler ne yapmışlar? Haritada yeri olmayan yeni bir kıta mı keşfettiler? Yoksa, küffâr sefinellrini önlerine katıp, kutup denizine mi kovaladılar?

Dört beş sarı boru, beş altı trampetle izciler Taksim Meydanından geçer, gazetelerimiz «Atillâların torunları, Yavuzların evlâdı» diye yazar. Kazara futbolcular bir Avrupa takımını yense, «Viyana kapılarında atlarının nalları hâlâ şakırdayan serdengeçtilerin çocukları» diye yazarlar. Daha, daha neler!...

Tarihten kuvvet almak çok iyi şeydir ama, Barbarosun torunu, yok Turgut Reis'in yavrusu, Oruç Reis'in kuzusu olmak için de bir mârifet göstermeli... Kaptanla, makinist, çarkçı, rakı içmediler diye Barbarosun torunu olunca, her yabancı seferden tıklım tıklım kaçak malla, şampanya, Amerikan sigarası, viskiyle dönenler kimin torunları? Onlar, da Cem Sultanın torunları, Deli İbrahim'in çocukları, Bekri Mustafanın yavru-ları mı?...

MÜHİM MESELE!

İstanbul'a yüksek tahsilini yapmak için gelmişti. Fakat, çocukcağız eğlence yerlerinde ve sefgahat âlemlerinde har vurup harman savurmaktan Fakülteye devam etmeğe vakit bulamamıştı.

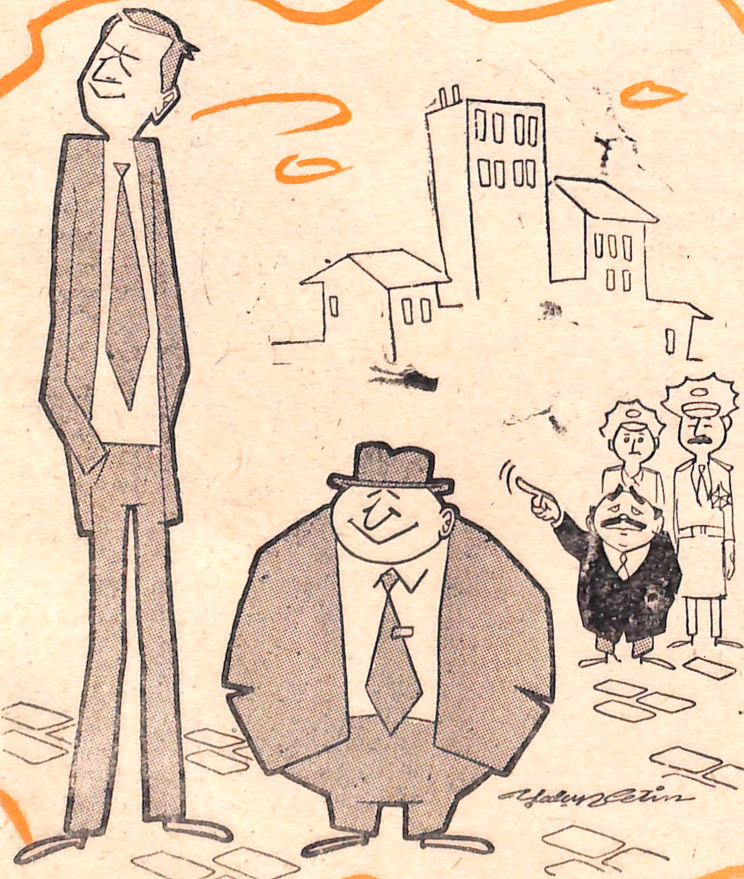
Bunu haber alan tüccar babası, ona şöyle bir mektup yolladı:

«— Tuttuğun yolu değiştirip, uslanırsan sana on bin lira göndereceğim!»

Delikanlı buna üzüldü. Canı sıkılmaya başladı. Bunun farkına varan samimi bir arkadaşı:

— Buna ne üzüllüyorsun, babanın bu kolay şartını kabul etsene!

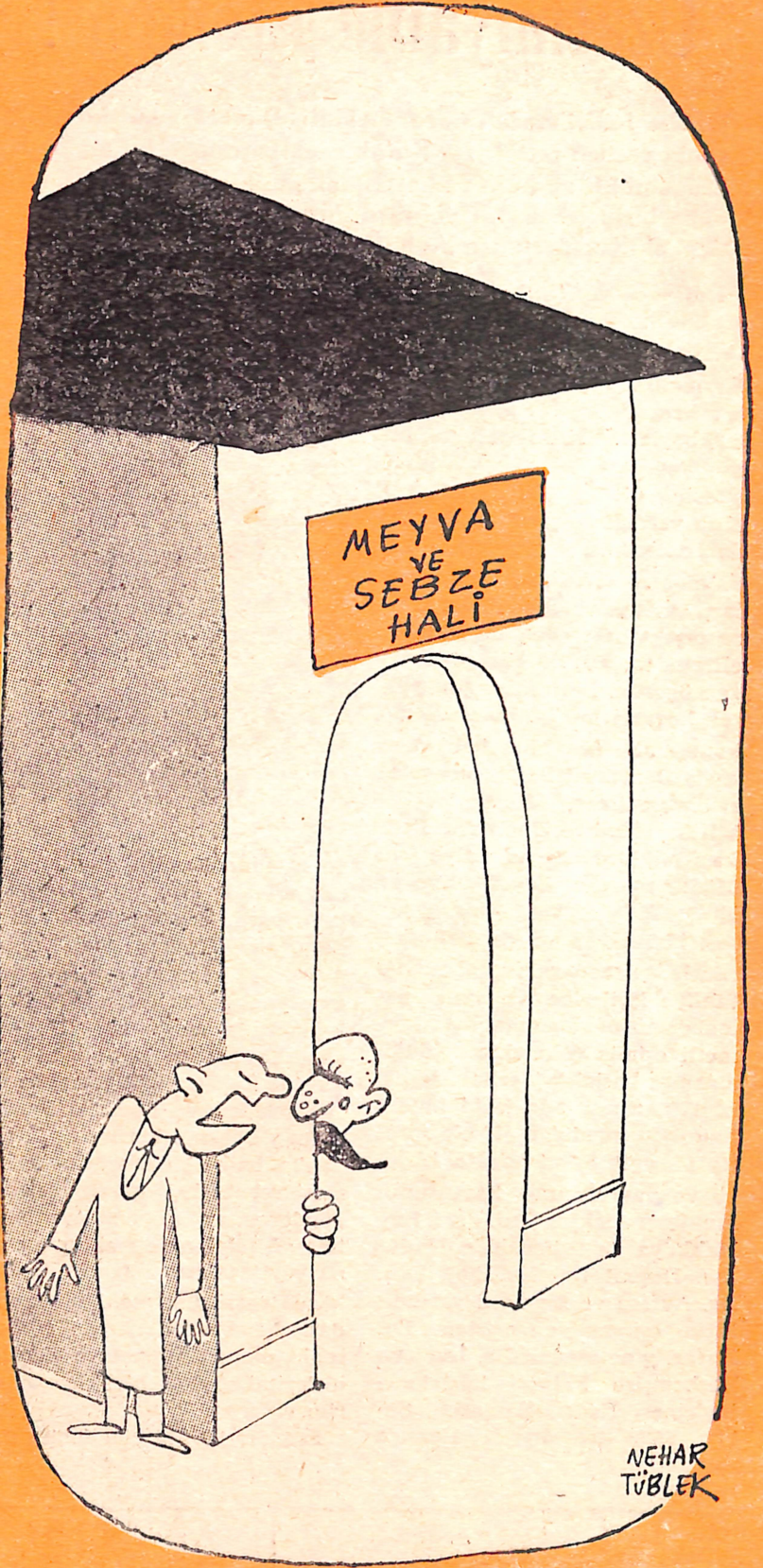
— Edeceğim, fakat düşünüyorum. Uslandığım takdirde bu on bin lirayı nereye harcıyacağım?.

— Şunların üstlerini, başlarını iyice arayınız. Biri boru, öbürü kamyon lastiği istifçisine benziyor!..

(Yalçın Çetin)

HALDE 80 SANDIK ÇİVİ BULUNDU (Gazeteler)

— İki sandık çivi ver ağam!..

(Nehar Tüblek)

DİLSİZ

BİR Halk Partisi kongresinde, bir dilsiz, Hükûmeti ağır şekilde tenkit etmiş. Dilsizin de nasıl tenkit yaptığını anlamak zor. Her halde, dilsiz vatandaş, bu ağır tenkidini el işaretleriyle yapmış olmalıdır. Dikkat edilirse, bu dilsizlere son günlerde bir şeyler oldu. Geçenlerde yine bir dilsiz, Zeki Müren'den bir şarkı istemiş, Zeki de okumayınca kıymetli okuyucuyu bir yumruktaki nakavt etmiş.

Anlaşılan bu dilsizler, baktılar ki, son zamanlarda, dilliler dilini yutmuş, dut yemiş bülbül g.b.i susuyor, artık meydan bize kaldı diye harekete geçtiler.

Belki de hükûmeti tenkid eden dilsiz değildi de, dilsiz gibi numara yapıyordu. Çünkü mâlûm ya, insan diliyle tenkid edemezse, patlayacak değil ya, eliyle tenkid eder. Dil şakası yerine el şakası başladı demektir. Son zamanlarda, yolda, tramvayda, vapurda, hele stadyumda herkes birbirine el, kaş, göz işareti yapıyor. Ne oldu vatandaşlara? diye merak ediyordum. İş şimdi anlaşıldı. Meğer herkes, dilsiz numarası yapıp, hükûmeti tenkid ediyormuş.

Uzatmıyalım Efendim!

Denize indirilmeden önce, «Âbidin Daver» gemisinin başında verilen nutuktur. Nutuk edebiyatımızın bu kıymetli örneğini bir ay önce 24 kasım, tekmihi birden olan nutkun, daha birinci bab, birinci fasıl, birinci kısmı yeni bittiğinden, okuyucularımıza bu nutku ancak şimdi verebiliyoruz.

Nutku veren: Nutkettin Nâih zâde Nutki Nutkullah Nutukman

— Muhterem misafirler!... Kıymetli büyüklerim!... değerli arkadaşlarım!... Sayın bayanlar, baylar!... Kısmet olursa, bu gün yapılacak olan Âbidin Daver şilebinin denize indirilme törenine verdiğiniz şereften dolayı, denizcilerimiz, gemicilerimiz, dolmuş motorcuları, mavnacılar, kayıkçı ve sandalcılar adına teşekkürler eder, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim. Bendenize çok yük sek huzurlarınızda, bu vesileyle konuşmak fırsatını bahşeden, başta Demokrat Parti kurucuları olmak üzere, Münakalat Vekili Beyefendiye, Denizcilik Bankası Müdürü Beyefendiye ve Müdür muavini Beyefendiye ve bütün Şube Müdürlerine ve gerek bütün kaptan ve çarkçıbaşılarla, çımacılara ve tahmil ve tahliye işçilerine, ve aynı zamanda uzun zamandanberi kıymetli eşimin çekmekte olduğu amansız hastalığı derhal teşhis ederek, zamanında tıbbi müdahalesiyle ameliyat etmek suretiyle sevgili eşimi hayata, bizlere ve yavrularına kavuşturan muhterem doktor Ord. Prof. Bay Hakkı'ya ve tedavisinde bulunan Doçent Dr. Nebahat, Doç. Dr. Avram ve kıymetli yardımlarını esirgemeyen asistan Dr. Hacer, yine asistan Dr. İzzet ve Başhemşire Fatma, hastahane hademesi Kadri, Ramazan, Şaban efendilere, kapıcı Hasan'a

ve karımın hastahane boş yatak bulabilmesi için tavsiye mektubu yazan Horhor Ocak Başkanı sayın Faruk'a, bütün bu gayret, ihtimam ve tedaviye rağmen yanlış ameliyat neticesinde kıymetli eşim Salihat-ı nisvandan, Yavuz Sultan Selimin ve Turgut Reisin ve Barbarosun to runlarından ve Levazım Feriki Osman Paşanın kerimesi Cavidan'ın irtihali dâr-ı beka eylemesi sebebiyle, gerek çelenk gönderen ve göndermeyenlere, telgraf, telefon ve mektupla acımı paylaşanlara, ayrı ayrı teşekkürle teessürüm mâni olduğundan, kendilerini nerede görürseniz, alenen minnet ve şükran hislerimi söylemenizi rica ederim.

Efendim!... Bu gün denize in-

dirme töreni yapılacak olan «Âbidin Daver» şilebi münasebetiyle, sizlere kısaca, gemi, gemicilik ve gemiciliğimiz hakkında haddim olmayarak bir kaç söz söyleyeyim. Antr parantez şunu da arzedeğim ki, ilerde sıkışık bir durum hâsıl olmamak için, isteyenler şimdiden ayak yoluna gidebilirler.

Efendim, dünya yüzünde, tarihin kaydettiği ilk gemi Nuhun gemisi, son gemi de Âbidin Daver'in gemisidir. Yine dünyada ilk kaptan Nuh Kaptan, son kaptan da, Galatasaray takımının kaptanı Turgay kaptandır. Neyse uzatmıyalım efendim, gemiler çeşit çeşittir. Gemi, vapur istimbol, çatana, römorkör, bütün bunlar denizde giderler. Fatihin gemileriyle, bir de kara

SÖHRET!

Bir kaç hafta dinlenmek için, Boğazın sakın bir köyüne çekilen bir bağ yazar, bir gün, köyün küçük gazete müvezzine takıldı:

— Adın ne senin küçük?

— Kasım.

— Oooo... Bu çok meşhur bir isim..

Küçük gazete müvezziinin koltukları kabardı. Gururlu bir tavırla tasdik etti:

— Tabii meşhur olacak, bir senedir bu köyde gazete satıyorum!..

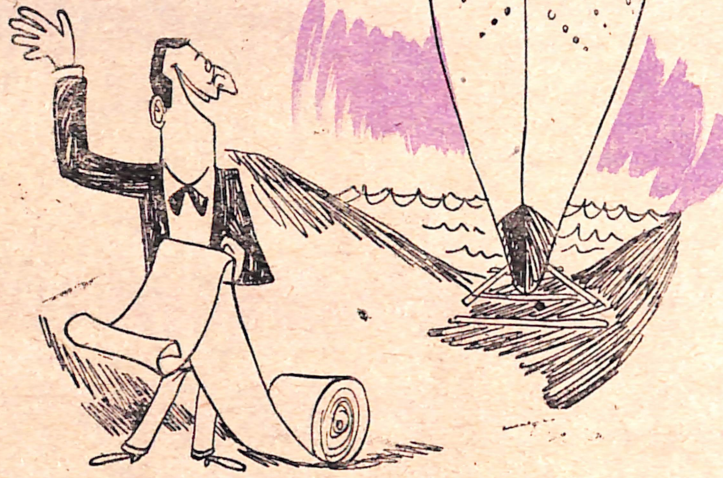
pampuru denen trenler karada gider. Yalnız, bizim gemilerimizin bazıları denizde gidemez. Bazıları da, hem denizde, hem karada gittiklerinden, fok balığı gibi sık sık karaya vurur ve karaya otururlar. Uzatmıyalım efendim, ilk gemiler yelkenli ve tahtadandı. Sonradan Fon Papen, Papen buhar kazanını icat ederek, ilk buhar gemilerini yaptı. Daha sonra mazotla işleyen gemiler yapılmış, biz de inat olsun diye azotlu gemiler yaptık. Bizim gemiler yalnız parayla işler. Bir de lâfla giden peynir gemilerimiz vardır.

Uzatmıyalım efendim... Gemi deyip geçmeyin, sizi sıkıkmamak, sözlerime biraz neşe katmak için, size gemiye dair bir hatıramı nakledeyim. Bundan on sene evvel, peder merhumla bir kere gemiye binmiştik te, kaçak bindik diye bize gemi ocağına kömür attırmışlar, sonra bir hayırsız adaya çıkarmışlardı. Hey gidi günler hey!...

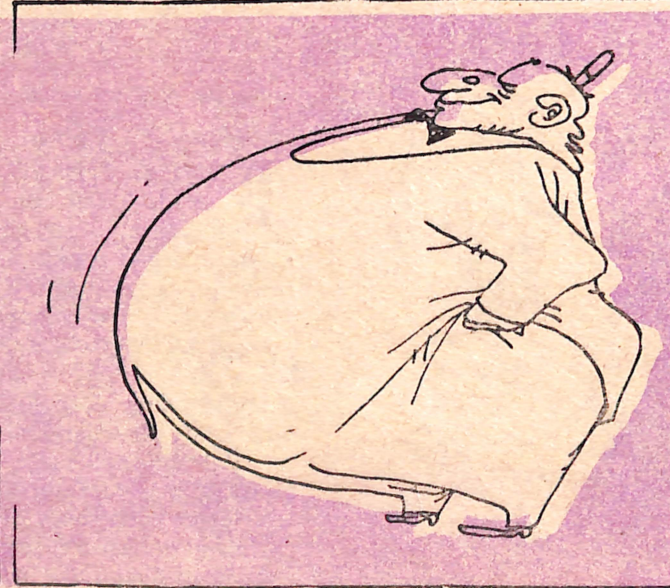
Bayanlar, Baylar!... Sıkışanlar varsa, dışarı çıkabilirler. Uzatmıyalım efendim, gemi çok mühim şeydir. neden dersiniz, mühim olduğu surdan da belli ki gemisini kurtaran kaptandır.

Gemi var, gemicik var. Gemiden gemiye fark var. Çünkü gemide direk vardır, baca vardır, kazan vardır, anbar vardır, tekne vardır, uskur vardır, efendime söyleyeyim halat vardır, kamara vardır, dümen vardır, kaptan köşkü vardır, ondan sonra uzatmıyalım sîmid vardır, can kurtaran yeleği vardır, telsiz vardır, fare vardır, düdük vardır, daha sonracığıma, lâfi uzatmıyalım kömür vardır, makine vardır, çapa vardır, zincir vardır, lombaz deliği vardır, vînc vardır, efendicağıma söyleyeyim vardır, çark vardır, bayrak vardır, pusula vardır, uzatmıyalım, helâsi vardır, burnu vardır, kıcı vardır, telsizli vardır...

Not: Mecmuamız makineye verilirken hat'p vardır'a devam ediyordu. Daha da bunun sonu gelmez arkası vardır.

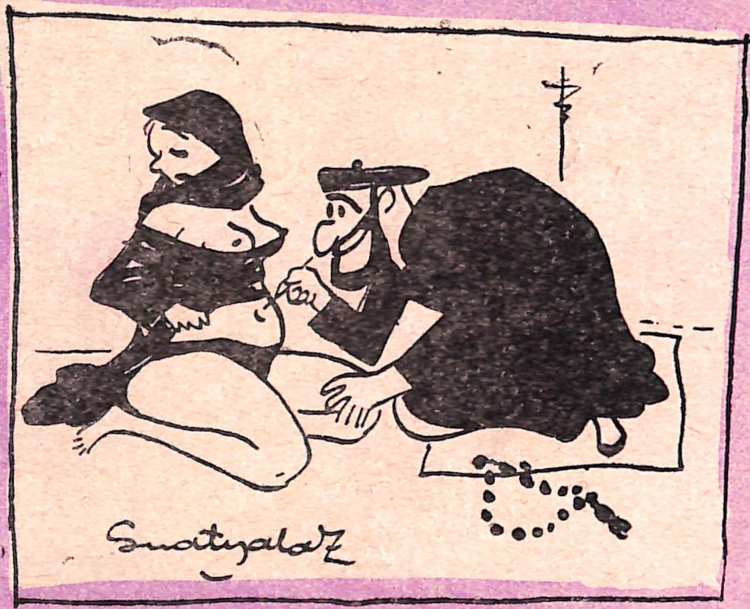
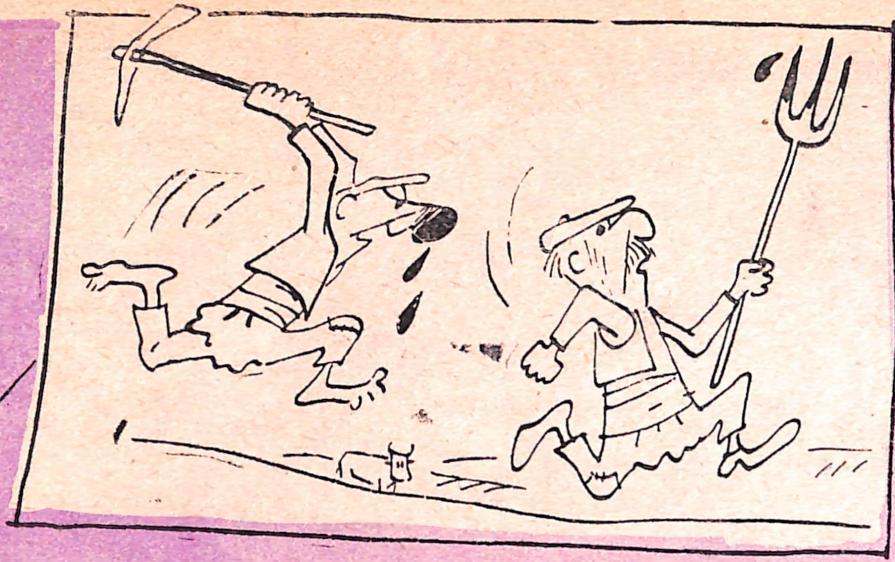
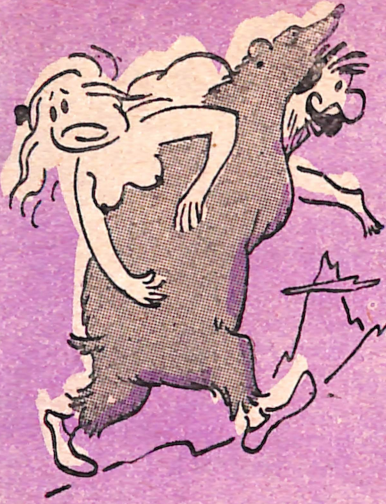

Demokrasi

İleri Demokrasi!...

(Semih Balçoğlu)

KÖY'den: Halk Oyunları

(Suat Yolaz)

GİYİNDİM, kuşandım, bize en yakın olduğu için ilkin Zeynep teyzelerin evine gittim. Meğer kavganın üstüne gelmişim. Kocasına bar bar bağıyordu:

— Bayram günü insanın geleni olur, gideni olur. Koskoca herif, iki yüz elli gıramcık şeker de mi bulamadın? Bir de erkek olacaksın?

— Hanım ,bunun erkeklikle ne münasebeti var? Bana gele-ne kadar sabah olur. Koskoca İktisad Vekili şeker bulamıyor.

Ben bu patırdının üstüne gel-miştim. Zeynep teyze:

— Kusura bakma evlâdım, dedi.

Kocası Zeynep teyzeye:
— Hem sen öyle, ileri geri söylenme bakalım, dedi, şimdi kanun çıktı, şeker yok, kahve yok demenin idama kadar yolu var...

İş siyasete dökülünce, sonra yine uğrarım, diye oradan çık-tım.

Maruf Bey, baba dostudur. O-nun da bayramını tebrike git-

tim. Lâf, döndü dolaştı, bayram günü bile hayat pahalılığından açıldı:

— Evlât, dedi, günde üç paket kulüp... Ellişerden yüz elli... Ne yaparsın, ben de ikinci ciga-ra içiyorum.

Nereye gitsem domates, şeker gibi, hep yasak dertler...

ken, bugün üç bine yaptırımı-yorum. Gel de geçin!...

Bizim Rauf vardır, dedikle-rine göre son bir kaç sene için-de milyonlar vurmuş. Nerdeyse ağlayacak:

— Eskiden en iyi, en usta işçi beş lira gündelik verdi mi, öper başına koyardı. Şimdi on beş

dir, hâlâ aynı arabayı kullanı-yorum. Bu sene ancak bir defa Avrupaya gidebildim. Ne ola-cak, bu memleketin hâli?.. Zor, zor... Hayat çok ağırlaştı...

Başka ziyaretlerden vazgeç-tim. Zeynep teyzeden milyoner Fazıl'a kadar hepsi pahalılıktan şikâyetçi. Kiminin derdi doma-tes, kimininki seyyahat, otomo-bil...

Gel de hükûmete hak verme.. Bunların hepsi rey veriyor. Fa-zıl'a yeni otomobil mi bulsun, yoksa Zeynep teyzeye kızarmış domates mi?

Bayram Ziyaretleri

Yazan: Ey ZÂİR

Bâbüâli patronlarından birisi-ni yalısında ziyaret ettim. O da dert yandı:

— Monşer, eskiden ayda 20 bin lira kazanırdım, şimdi 50 bin lira kazanıyorum, yine geçi-nemiyorum. Hayat son derece-de pahalı...

Bayram ziyaretine gittiğim ses san'atkârı bir hanım dostum da şöyle diyor:

— Geçim zorlaştı. Eskiden en iyi tuvaleti bin liraya yaptırır-

veriyorum da, yine de işçi bula-mıyorum. Bu şartlar altında ya-sanır mı?

Fazıl, Ayazpaşada milyonluk apartıman yaptırdı. Hele o za-vallı Bayramı büsbütün unut-muş.

— Bayramını tebrik ederim, dedim, suratıma bön bön bak-tı:

— Haa... Bayram mı? Far-kında bile değilim, dedi, hayat şartları öyle ağır ki... İki sene-

TİTİZ KADIN!

Hasta adam, karısına:

— Ötürsem sana vasiyetim ol-sun, beni yakınlara, küllümü de bir şişeye koy sakla!

Kadın, sinirlendi:

— Öldükten sonra da beni rahat bırakmıyacak mısın, ya o küller ye-re dökülürse bir de onları temizle-mek için mi uğraşacağım!..

BİR HATIRA DEFTERİ Bulundu...

Kaybeden: Arayan bulur

Bulan: Bul karayı, al parayı

SÜHEYLÂ (tırnak No. 119)
Eb'adı: (Boy — 1,60) (En — bir sarımlık) (Bel — bir sıkımlık) (ağırlık — ağır kız)

Cinsi: Cins, az müstamel, 22 yaşında, saf kan sarışın bomba.

Evsafı: Ekstra.

Özellği: Oldukça enayidir. Şii-re bayılır. Tavlamak için, her saat başı «seni seviyorum» demeli. Sol kalçasında ben var.

Mangır durumu: Anasının baba sının biricik kızı. Bu kızla evlenildiği takdirde, babası bankadaki 20 bin lirasını damadına sermaye yapmış diye verebilir. Evde annenin sözü geçtiği için, onu kandırmağa çalışmalıdır.

İzahat: Kızı kafeslemek için mehtaplı bir gecede bir dans yeter. Ama anası domuz bir karıdır.

YILDIZ (kayıt No. 78)

Eb'adı: Üç buutludur. Mambosu yerindedir. Ağırda güreşir.

Cinsi: Biraz karışktır. 24 yaşında. Yarım kan esmer bomba.

Evsafı: İş yok.

Özellği: Anasının gözüdür. Faz la yüz vermeğe gelmez «annemden beni iste!» diye ekşir. Arttırının üstünde kahr.

Mangır durumu: 250 lira maaşlı memurdur. Bankada birikmiş 1800 lirası, bir evi döşeyecek kadar eşyası vardır.

İzahat: Babası emeklidir. Delikanlıların gözünün içine bakar. Kızını yutturmak için, bol keseden atar. «Allah göstermesin, koca istemem» der ama, numaradır. Plaja, sinemaya götürmek işten bile değildir.

NİLGÜN (Sicil No. 506)

Eb'adı: Yavru kuş, tüy sıklet.

Cinsi: Afet, yerli. 18 yaşında.

Evsafı: Ekstra ekstra!..

Özellği: Kendini büyümüş göstermek sevdasında. Dans ve sine-ma delisi.

Mangır durumu: Babasının altı katlı, ayda 3500 lira getiren iki

ECEN gün bir plâj kabinesinde unutulmuş yahut düşürülmüş iki hatıra defteri buldum. Sayfalarını çevirdikçe şaşım kaldım. Bu, hatıra defterinden ziyade, emlak komisyoncularının, kiralık ve satılık evlerin cinsi, evsafi ve şartları yazılmış not defterlerine benziyordu. Cetveller, haneler çizilmiş, renkli kalemlerle işaretler, notlar konulmuştu.

Sahibinin defterini kolayca bulması için, içinden bazı sayfaları aynen veriyorum.

Defterin ilk sayfasında şu vecizeler var:

«Gençler! İstikbaliniz, kayınpederinizin servetine ve nüfuzuna bağlıdır».

Matrak ALİ

«Saadete giden yol, kayınpederin kasasının kapısından geçer».

Don Juan TEKİN

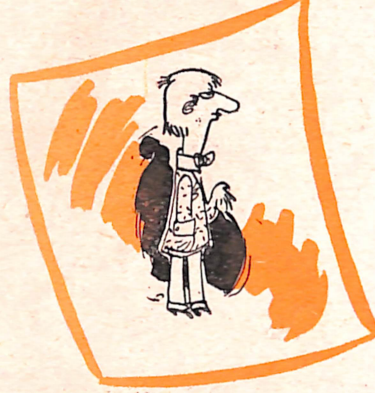
Avanak!.. Karı kısmının kızına, duluna değil, parasına puluna bak!..

Pulcu YALÇIN

apartmanı, ayrıca 2000 liralık kazancı var. Sinirli bir adam. Kızı

ÇETİN

Hal tercümesi: Sahte lise diplo-

kandırıp mahkemeye düşmeden imkânsız.

İzahat: Bu kızla evlenene kadar ölüm yok.

PİRÂYE: (telefon No. 00112)

Eb'adı: Baş altı. Kitap gibi karı.

Cinsi: Dul. Başından iki resmi nikâh geçmiş. 31 yaşında.

Evsafı: Lüks.

Özellği: İçer, kumar oynar. Cömerttir. Resmen evlenmek istemez.

Mangır durumu: İki kocasını da kalpten öldürüp mirasına konmuş tur. Şimdi eceline susamış üçüncü moruğu aramaktadır. Bankada 200 bin papeli vardır.

İzahat: Nikâhtan başkası mümkün değildir.

NERMİN

Not: Fazla söze lüzum yok. Suratına bakılır, yenir yutulur şey değil ama, babasının siyasi nüfuzu vardır. Parti ocak başkanıdır. Nerde olsa sözü geçer.

ması vardır. Hiç bir işte dikiş tutturamaz. Yaş otuz.

Mesleği: Profesyonel âşık.

Geliri: Annesinin üç aylıklarından para tırtıklar. Kokozun biridir.

Not: Kabadayı geçindiği için, ayda bir iki defa dayak yer. Ciğeri metelik etmez.

NURİ

Hal tercümesi: 29 yaşında 9 se-nedir fakülte talebesidir.

Mesleği: Avâremu.

Geliri: Anasından cep harçlığı alır. Anasının bir apartmanı, bir kaç ta dükkânı vardır.

Not: Şapşaldır, yutturmak kolaydır. Anasına sırtışmak, iş olup bittikten sonra kocakarının yüreğine indirmek en iyi usuldür.

BESÂLET

Hal tercümesi: Fransaya resim tahsiline gitmiş, tavlâ oyununu i-

lerletip gelmiştir. Paşa torunudur.

Mesleği: Hazır yiyici.

Geliri: Miras.

Not: İhtiyar anası asalete me-raklı bir bunaktır. Paşa kızım diye kendinizi yutturabilirsiniz.

HACI MUSTAFA

Hal tercümesi: 59 yaşında. Küfeyle patlıcan satarak hayata atılmış, şimdi milyonerdir.

Mesleği: İstifçilik, karaborsa.

Geliri: Ayda 25 bin lira.

Not: Körpe kızları görünce ağzının suyu akar. İki karısı vardır. Boşatmak işten bile değildir.

OĞUZ

Hal tercümesi: İyi ailenin kötü çocuğu. 24 yaşında. Geceleri altına işer. Muhallebicidir.

Mesleği: Babasının nüfuzu.

Geliri: Tavsiye kartı, nüfûz ticareti.

Not: Kaçırılacak enayl değildir.

RIZA

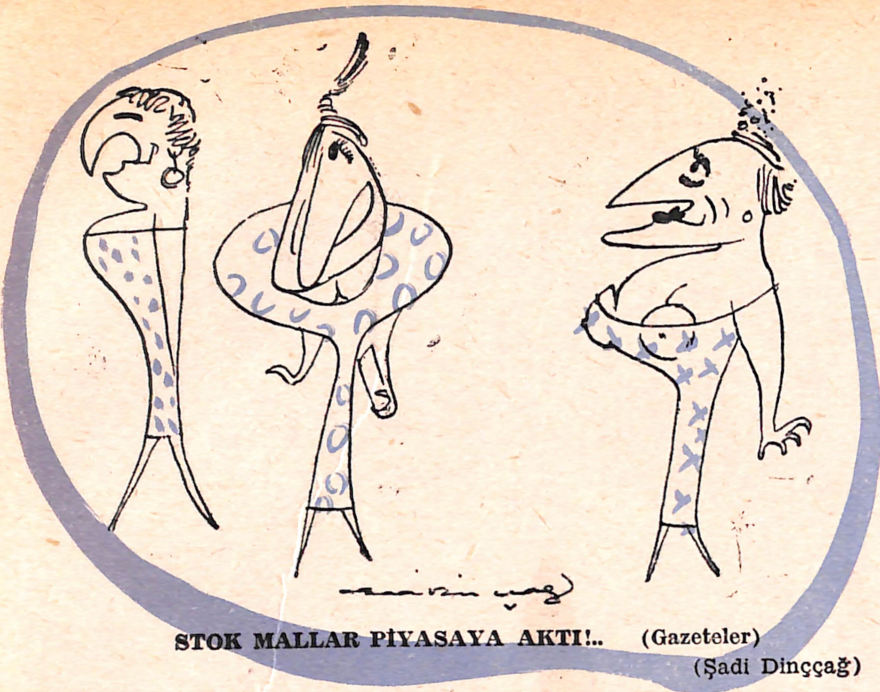
Hal tercümesi: Meçhul.

Mesleği: Aile dostu

Geliri: Haydan gelir huya gider.

Not: Metreslerinden aldığı paralarla, kendini zengin göstermeğe çalışan ve bir yağlı parça peşinde koşan zibidir.

STOK MALLAR PIYASAYA AKTI!.. (Gazeteler)
(Şadi Dincçağ)

TAZMİNAT

Geveze kadın misafirlerine durmadan anlatıyordu. Bir aralık:

— Bakın bu hâdiseyi sözlüne inandırır bir ahabımdan duydum. Dil siz bir kadın kocasıyla trenle Adanaya gidiyormuş. Tren bir istasyonda karşıdan gelen başka bir trenle çarpışmış, mühim hasar olmamış. Fakat çok mesut bir hâdisi olmuş; sademenin şiddetinden dilsiz kadının dili açılmış, konuşmaya başlamış...

Bunu dinleyen kocası, lâfını kes ti:

— Karıcığım, kocası Devlet Demiryollarından kaç lira tazminat almış, onu biliyor musun?

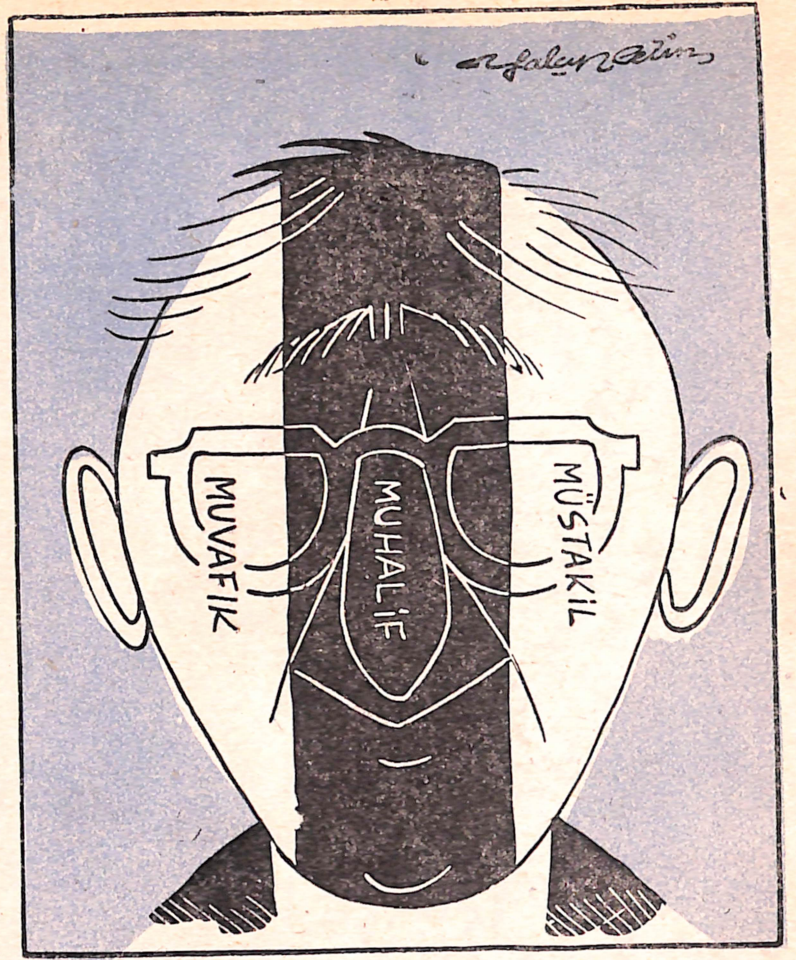
NUMARA!

Güzel ve fıkırdak bir dansözümüz, eğlenceye düşkünlüğü ile tanınmış bir genç doktora gitti.

Doktor, hemen hemen çıplak denemek bir halde olan dansözü muayene etmekte acele etmiyor, büyük bir titizlik ve ihtimam gösteriyordu.

Buna sabrı tükenen dansöz, doktoru çapkın bir bakışla süzdü:

— Ben gazinoda 15 dakikalık numaram için 200 lira alıyorum; sizi bir saat eğlendirdim, bari viziye parasını almayım.

GÜNÜN ADAMI!..

(Yalçın Çetin)

MUAYENE

Yeni doktor, saatlerce muayenehanesinde beklediği ilk müşterisi gelmişti. Onu sevinçle karşılayarak:

— Şimdi sizi iyice muayene ede

ceğim ve bir on liranızı alacağım.

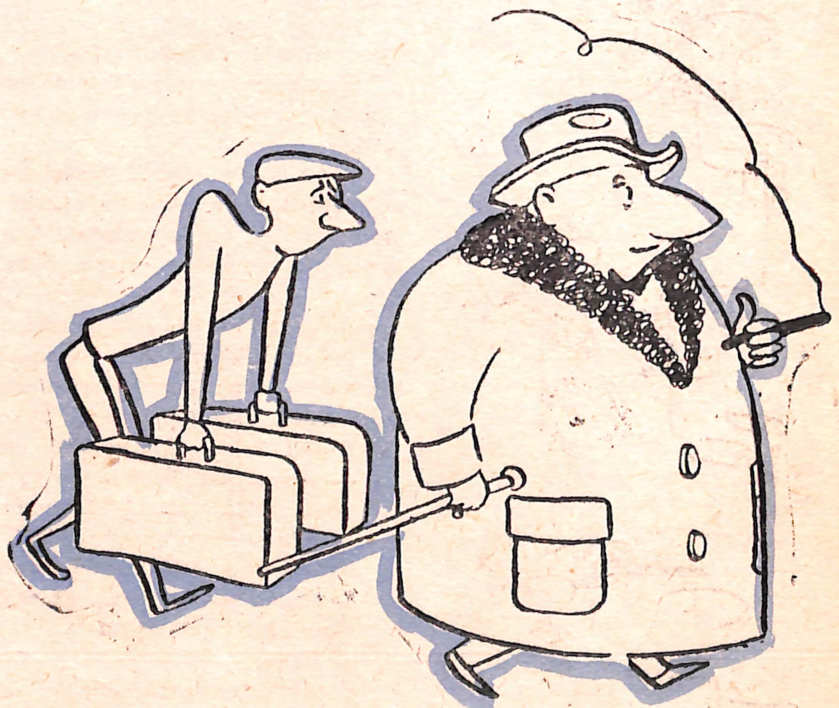
Dedi. Müşteri omuzlarını silktili:

— Her tarafımı muayene edin, bir şey bulursanız almamazlık etmeyin!

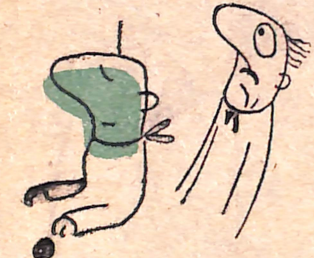
BİZE GELEN

BİZDEN GİDEN

TURİSTLER!..

Siyasi karikatür!

(Şadi Dincçağ)

— Bayram ağa yeni bir hizmetçi gelmiş, aha böyle! ..

MİNİK HİKAYE:

Taarruz Planı!

— Bir otellerden birinde yerleşti.

Bir akşam üzeri, otelin tarasında yakışıklı, kibar tavırlı bir genç erkekle göz göze geldi ve o anda yüreğinin samba oynadığını hissetti.

Ertesi sabah, bahçede buluştular, fakat yalnız bir defa göz göze gelmişlerdi. Genç erkek bir ağacın gölgesinde oturmuş, kitap okuyordu. Nadide ise karşısındaki kanapede oturmuş ondan gözlerini ayırmıyor, yanında oynayan oğlu Ayhan'la hiç meşgul olamıyordu.

Bu sahne bir kaç gün tekrarlanmıştı.

O sabah, küçük Ayhan, oynadığı topun genç erkeğin oturduğu kanapenin altına kaçtığını görünce, eğilip almağa tereddüt etti. Genç erkek, hemen onu alıp Ayhan'a verdi.

Küçük Ayhan, ona teşekkür ettikten sonra:

— Amca! dedi. Seninle top oynayalım mı?..

Genç erkek, elindeki kitaptan gözlerini ayırarak:

— Hayır, sonra oynarız... dedi.

Ayhan, biraz daha yanına sokuldu:

— Benim adım Ayhan... Ya seninki?

Genç erkek gülümsedi:

— İrfan...

Çocuk, ezberlercesine bir kaç defa bu adı tekrarladıktan sonra, ona döndü:

— Bu otele yalnız mı geldin?

— Hayır...

— Sen evli misin amca?..

— Hayır Ayhan, hiç evlenmedim..

Küçük Ayhan'ın sevimli yüzünde hayret izleri belirmişti. Hemen annesinin bulunduğu tarafa dönüp seslendi:

— Anne.. Anne!.. Daha ne sorayım?!

NADIDE, adı gibi, nadide güzellerdendi. Aşkının dayanılmaz hararetinden öbür dünyayı boylayan mütaahhit kocasından kendisine bir hayli servet kalmıştı. Bu genç yaşında, hep onun matemini tutacak değil ya! Üç ay ne sinemaya, ne konsere gitmiş, hattâ günler var ki, evinden dışarıya çıkmamıştı.

Nihayet yaz geldi. Nadide, beş yaşındaki oğlu ile deniz kıyısın-

MERHUMUN SAÇLARI

Dul kadın, kocasının eski bir fotoğrafını çantasından çıkarıp fotoğrafçıya verdi ve bunu büyültmesini istedikten sonra şunu ilâve etti:

— Şu kafasındaki eski ve biçimsiz şapkayı da çıkarmayı unutmayın!..

Fotoğrafçı :

— Bu bir hayli güç, fakat mademki istiyorsunuz, yapalım. Yalnız rahmetli saçını nasıl tarardı, arkaya mı, yana mı? Yoksa saçları seyrek miydi?

Kadın, düşündü, düşündü:

— Vallâhi hatırlıyamadım... Her neyse, siz kafasından şapkayı çıkartınca saçlarının ne biçim olduğunu göreceksiniz..

KEDİLER!

Gecenin geç vaktinde, ev sahibinin kulâğına, damın üstünde şüpheli bir takım sesler gelmişti. Hırsızların evini soymaya hazırlanıklarını anladı. Üst katın penceresinden yukarıya seslendi:

— Kim var, yukarıda?

Hırsızlar, kedi sesini taklit ederek (mınav... mınav..) demeye başladılar.

Ev sahibi tekrar bağırdı:

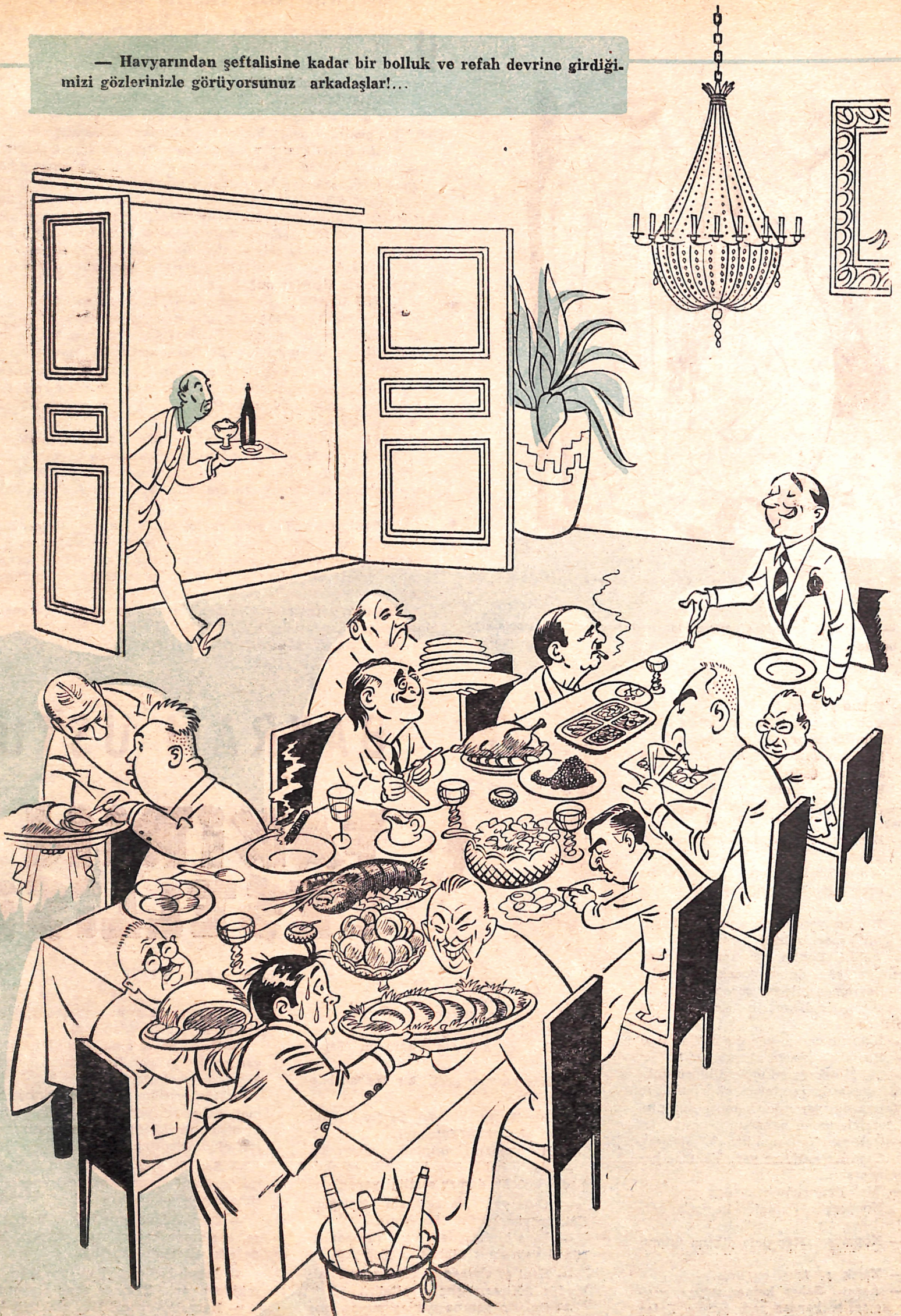
— Kim o, yukarıda kim var?

Hırsızlardan biri kızdı. Yüksek sesle cevap verdi:

— Mınav dedik ya.. Sağır mısın be!..

S. M. Y.

— Havyarından şeftalisine kadar bir bolluk ve refah devrine girdiğimizi gözlerinizle görüyorsunuz arkadaşlar!...

Meşhur Bir İnsan Mısınız?

— Şu çalgılı gazinolar açıldığından beri, soyacak enayi bulamıyorum be abi!..
(Niyazi Yoltaş)

HAYATTA hemen hemen herkes şöhret peşinde koşar. Hatta kendisini bir şöhret bile zanneder. Aşağıdaki sorulara vereceğiniz cevaplara göre, meşhur olup olmadığınızı anlayabilirsiniz.

SAN'AT ŞÖHRETİ: Kadınların dinlerken baygınlık geçirdiği, her gece on beş dakikası bin beş yüz lira eden, nezleli, iç batıltıcı, genizden gelen bir sesle şarkı okur musunuz?

MİLLÎ ŞÖHRET: Yaptığınız maçlarda, şimdiye kadar sakatlanmamış, yahut az sakatlanmış, on bin liraya satışa çıkarılan, bacağı kuvvetli bir futbolcu musunuz?

PERDE ŞÖHRETİ: Eğer kadınsanız, bazı orta okul kaçkınları size gazeteciymi diye gelip, bikinili, yahut bikinisiz olarak çevre, çevre, yandan, önden, arkadan, yukardan, aşağıdan resimlerinizi çekip, gazete ve dergilere basıyor mu? Beyaz perdede veya sahnede sizden bahsederlerken «memleketimizin medarı iftihar» diyorlar mı?

EDEBÎ ŞÖHRET: Sizi orta okulda, Türkçe dersinden çıktırarak öğretmene inat olsun diye, şiirler yazıyor musunuz? Annenizi, babanızı kandırıp, onlardan aldığınız parayla, yahut on arkadaş ellişer lira koyup, bir edebî dergi çıkarıyor musunuz?

TİCARÎ ŞÖHRET: Depo veya arduyenizde 100 bin metre boru, 200 bin lastik yakalandı diye yahut ta döviz kaçırmaktan adınız ve soyadınızın baş harfleriyle gazeteler sizden sık sık bahsediyorlar mı?

SOSYAL ŞÖHRET: Gazeteler «Yüksek Sosyeteden Bayan C. K. ile Bay Z. M. dün gece hususî arabalarında uygunsuz vaziyette» yahut «evlerinde kumar oynatırlarken» veya «gece yarısı sokakta nâra atarken yakalandı» diye yazarak sizden bahsederler mi?

SİYASÎ ŞÖHRET: Memlekette adınız, sanınız bilinmezken, ıleri geri yazan bir derginin neşriyat müdürü olduğunuz, yahut bir iki laf ettiğiniz için, elinize kelepçe vuruldu, saçınız kesildi, adınız gazetelere geçti ve bir anda kahraman oldunuz mu?

Bu yedi sorudan birine bile evet diye cevap verenler, memleket çapında büyük şöhrettirler. Eğer yedi soruya da, hayır, dedinizse şöhret sizden çok uzak.

— Sabun yok mu?
— Yok şekerim. Zaten sabunlar insanın cildini bozuyor, pul pul yapıyor?
— Haklısın karıcığım. Hadi bir kahve yap ta, karşılıklı içelim.
— Kahve yok canım...
— Aman olmadığı isabet... Çarpıntı yapar.
— Ben seni öperim, kahve yerine geçer (şap-şap).
— Sen ne iyi kadınsın... Şey kahvaltı etmiyecek miyiz? Haydi çay yap ta içelim...
— Hiç bir yerde şeker yok... Zaten çay sinir yapar, bilirsin.
— Şâhi... Benim cici karıcığım, sen varsın ya, şeker de ne olacak (şap-şap).
— Bayramda bile bir çorap alamadım.
— Ayol, şimdi yaz, bu sıcakta çorap giyilir mi?
— Haklısın canım kocacığım (şap-şap).
— Bu sabah gazete almadın mı?
— Şimdi sokağa çıkınca, tütüncü dükkanlarına asılı gazeteleri okursun... İç sayfalarına da, vapurda, yanına oturanların gazetelerinden bakarsın...
— Öyle ya.. Nonoşum benim (şap-şap).
— Sana bir müjdem var.. Yakında baba oluyorsun...
— Meleğim, ruhum... (Şap-şap).
— Nonoooş!... Pantolon kemerim nerede?
— Kopmuş... Kaç defa diktim tutmuyor.
— Yazık, ön ödisi on lira...
— Aaaa... Sakın kemer takma, naylon kemerler kanser yapıyormuş. Zaten kemerler, mideye tazyik yapar. Gayri

sihhi, gazetede okudum.
— Haklısın karıcığım...
— Ben seni kollarımla sararım. (Şap-şap).
— Kaç bayram geçti, bir kurban bile kesemedik.
— Benden iyi kurban mı olur? Sana kurban olayım... (Şap-şap).
— Hiç olmazsa, kasaptan et alsaydık...
— Sakın ha!... Sen hiç hijiyen okumadın mı? Et, damar sertliği yapar.
— Öyle ya... Ne akıllısın meleğim. Gel, öpeyim seni... (Şap-şap).
— Sana bir müjdem var. Yakında üçüncü yavrum olacak... (Şap-şap).
— Hadi et alamadık, bari meyva alsaydık... Kiraz, vişne... şeftali...
— Onların yanına yaklaşılmıyor, ateş pahası... Al sana kiraz işte... (Şap-şap).

BAYRAM ÜSTÜ

FAKİRİN TEŞELLİSİ

Yazan: YERLİ FAKİR

— Uzat yanaklarını... (Şap-şap) Üzüm gözlerinden de... (Şap-şap).
— Hepsi neyse ama, çocuklar büyüyor, ev dar geliyor. Hiç olmazsa üç odalı bir yere çıkabilseydik.
— Ah karıcığım... Ev büyüdükçe hizmeti de artar, yorulursun... Hem insan birbirini sevdiikten sonra samanlık seyrar olur. (Şap-şap).
— Sen ne eşsiz bir kocasın... Kendimi düşünmüyorum, ama beş senedir üstüne bir elbise yaptırmadın.
— Düşündüğün şeye bak... Yeni elbise, alışınca kadar insanı sıkır... Nerde eski elbisenin rahatlığı...
— Canım benim... (Şap-şap). Sana bir müjdem var... Yakında anne oluyorum...
— Haberin var mı? Dün elektriği kes-tiler.

Heyecanlı Zabıta Haberleri

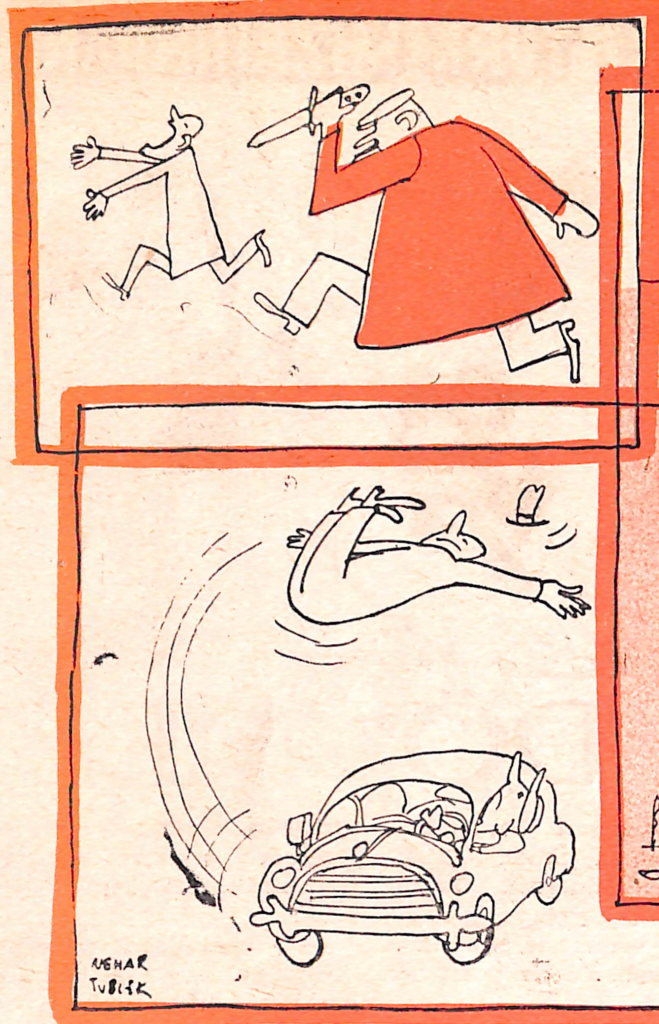
Bazı gündelik gazetelerin büyük puntolarla ve heyecanlı başlıklarla okuyucularına sundukları o sü-tun sütun zabıta haberlerinin asıl kaynağından nasıl geldiğini üflemeden, şişirmeden veriyoruz:

3 — Çalmak Beyoğlu: Dünkü gün Galata Yonca Sokak bilâ sayılı genel ev sahibi Katina mü racaatla: eve geceliğine gelen müşterilerden Recep Şenöz'ün yatak çarşafı ve yastık kılıfını sirkat ettiğini iddia etmiştir.

2 — Vesaitle yaralama Bey: Dünkü gece şoför İbrahim idaresindeki plâkalı otosunun direksiyonunun boşanma-sından otoya hâkim olamıyarak elektrik direğine çarpmamak için sola kıvrımış, oradan geç-mekte olan Setare'ye çarpı-vermiştir. Yaralının müdavat-ları yapılarak, kadın yakalana-rak tahkikata başlanmıştır.

4 — Yolda, vaziyetinden şüp-he edilerekten çevrilen Ali Boy-dan üzerinde hamili bulunduğu bir bıçak bulunarak müsadere edilmiş tahkikata başlanmıştır.

5 — İcrayı rezalet ve kepa-zelik Fat'h: Şehremini Seyit Ö-mer mahallesi bilâ sayılı gece konduda oturan Mehmet Tüfek-çi ve Hasan Şimşek mâylele-riyle beraber gittikleri aile saz salonunda fazla içki tesiratiyle icrayı kepezelik ettikleri görü-lerek yakalanmışlar.

KURBAN AYI!..

(Nehar Tüblek)

— Aman daha iyi... Elektrik insanın gözünü bozuyor. Nasıl olsa ay ışığı var... Ne romantik manzara!... (Şap-şup).

— Hava gazını kestiler diye, o kadar sevindim ki... Musluk açık kalacak, bir kaza olacak diye ödüm patlıyordu.

— Sen bir meleksi'n!... (Şapur-şupur).

— Bayramlar gelip geçiyor, hiç kim-seye tebrike gitmiyoruz...

— Kime gitsen, dedi kodu yapar. En iyisi, kendi köşemizde başbaşa yaşamak-tır. (Şap-şup).

— Bil'yor musun? Akşama yiyecek yemek yok!...

— Aman ne iyi?... Akşam yemekleri sağlığa zararlıdır.

— Yanlış akşama değil, sabaha da yok.

— Oooh!... Daha iyi... Çok yaşamak için, az yemeli... Ver bir öpücük... (Şap-şup).

— Sana bir müjdem var... Yakında mes'ut yuvamıza altıncı misafir geliyor...

— Ah ne sevindim benim velût karı-cığım. (şap-şup).

— Bak karıcığım, aklıma ne geldi... Binelim bir vapura, şöyle bir Boğaz ha-vası alıp gelelim.

— Neler de aklına gelir... O tramvay-lar, otobüsler, vapurlar adam almıyor. Herkes birbirinin üstüne çıkıyor. Evi-mizde su mu çıktı?

— Öyle ya... Herkes maça gidiyor, biz de gidelim mi?

— Sen şaşırmaşsın... Bu sıcakta mı? İnsan öyle yerde parasıyla rezil olur. A-ma istersen sinemaya gidelim...

— Allah etmesin... Filmler berbat... Sonra, bilirsin ya, o sinemanın hâlini... Eğer tiyatro dersin, aklım erer...

— Yooo... Kapalı, pis kokulu salonda saatlerce oturulur mu? Hem biz, birbiri-mize yetmiyor muyuz? ..

— Yetip te artıyoruz bile... Şekerim, canım, bir tanem. (Şap-şup).

— Den'ize gidelim mi?

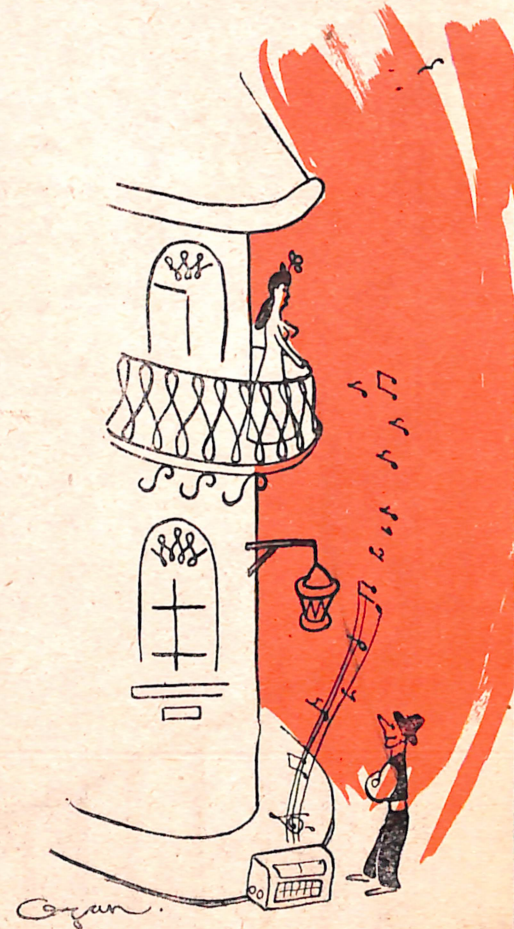
— Gidilecek deniz mi var? Kalabalık, pis, yorgunluk... Üstelik de. dünyanın parası...

— Ah ne akıllısın kocacığım. (Şap-şup). Sana bir müjdem var Ben yine ge-beyim.

— Benim cins, iyi yürekli, anaç karı-cığım... (Şap-şup).

NOT :

İşteee, vatandaşlar, domates yok, pa-tates yok, şeker yok, çay yok diye mu-halefet yapacaklarına, her karı koca (şap-şup) la şeker gibi geç'irse; sinema-da, tiyatrodan para harcayacaklarına, ev-lerinde (şap-şup) eğlenseler; hem kısa zamanda nüfusumuz artar, hem de hü-kümet memnun olur... Ama nerdeee...

SERENAT!..

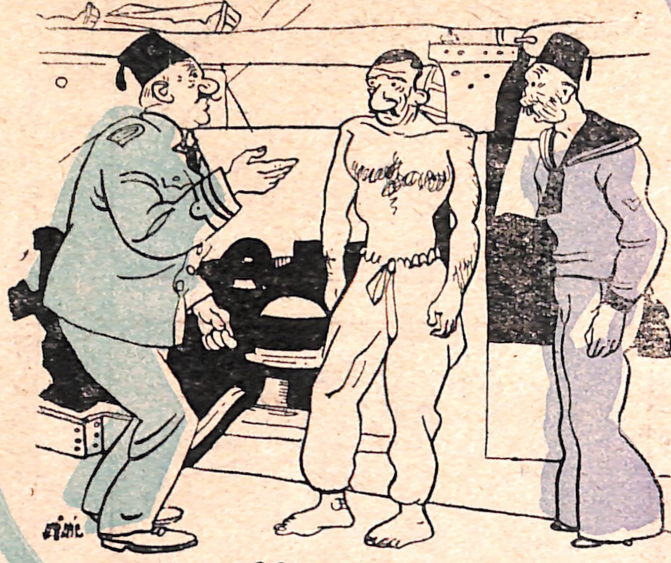
DENİZ miralaylığından müteakait Bahri bey benim çok sevdiğim ,sohbetinden hoşlandığım, rind, kalendermeşrep bir zattır.

Padişahlık devrinde, çürük çarık gemilerle bütün denizleri dolaşmış, (Ertuğrul) ile Japonvaya gitmiş, bu faciadan nasılsa kurtulanlar arasında bulunmuş, biraz açık fikirli tanındığı için senelerce Yemen, Hicaz sahillerinde, Basra körfezinde karakol vazifesini gören gemilerde süvarilik, Cidde'de, Kunfet'te, Kamran'da, Fas'da liman reisliği yapmış hakiki, pişkin bir deniz kurdudur.

Bazan onun Boğaziçindeki evine misafir giderim. Bahri bey, gönlünün bütün sevgi kabiliyetini denize hasrettiği için, tekaüt olduktan sonra, burada, Boğazın mavi sularile doğrudan doğruya temasta, küçük bir yalıya yerleşmiştir. Yaz, kış, ömrü kürek çekmek, balık avlamakla hep denizde geçer. Denizin manzarasından bir gün uzak kalsa, hastalanır. Daima oturduğu odanın içi, denizcilğe ait eşya ile, hâtıralarla doludur. Duvarlarda meşhur deniz muharebelerinin, isimleri tarihe geçmiş harp gemilerinin tabloları asılıdır. Konsolun üzerinde, fevkalâde san'atla yapılmış (Mahmudiye) zırhlısının modeli durur.

Bahri beyin hafızası bir hazinedir. O neler bilir, neler! Ama, hepsi de denize, denizcilğe ait.

ESKİ TÜRK MİZAHINDAN

DÖVMİE

— Ne yapayım? der; Heybelide mektepten çıktım. Nefsime mesleğime vakfettim. Ondan sonra gözüm hiç bir şey görmedi. Dünya evine bile girmedim. Varsa şu kahbe deniz, yoksa yine o!

Geçenlerde bir akşam yine ziyaretine gitmiştim.

İlk, durgun bir akşamı. Pen cerenin önünde karşı karşıya geçtik. Kaç seneden beri hizmetinde bulunan arap bacının pi-

şirdiği balık pilâkisiyle birer ikişer kadeh çakıştırma, çakıştırma, tatlı bir sohbe giriştik. Bir aralık:

— Kuzum Bahri beyciğim! dedim; şu senin eski hâtıralardan birini anlatsana.

— Bilmem... diye cevap verdi; anlatmadığım bir şey kaldı mı ki?

Ve şöyle, kısaca bir düşündükten sonra, birden bire hatırıma gelen şu vak'ayı hikâye etti:

«1318 ile 20 arasında idi. Bahri Ahmerde, bizim sahille Habeş sahili arasında silâh kaçıran ufak yelkenlileri kovalamağa memur edilmiştik. Bizim gemi, pek zorlasan, saatte altı mil gider, (Barikai zafer) isminde bir ganbot eskisi idi. Rüzgâr biraz kuvvettice estiği zamanlar, kaçakçı kayıkları, öntümüzden, ve bizimle alay ederekten yel gibi kaçarlardı. Bizimkisi, bu suretle, boşu boşuna boy göstermekten ibaret kalyordu. Bir iş görsek ne ise ne! Lâkin, temmuz, ağustos sıcaklarında, Şap denizinde bir aşkına dolaşmanın nasıl bir işkence olacağını, ancak oralarda bulunmuş olanlar bilir.

(Barikai zafer) deki zabitanla mürettebat hep İstanbullu, Karadenizli, hülâsa hep, mutedil iklimli yerlerden gelme klm selerdi. Bu kavurucu sıcak kendilerini boğuyor, hasta ediyor, cıldırtacak gibi oluyordu.

Arada bir denize girseler, belki biraz ferahlıyacaktı. Lâkin, oraların denizi çok sakat, çok tehlikelidir. Bütün köpek balıklarıyla doludur. Hep, gemileri takip ederler. Maazallah birisi, denize ayağını daldıracak bile olsa, hemen kapıverirler. Böyle yerde, efradın banyo etmesine nasıl izin verirsin? Olacak iş mi?

Bunu için, katıyen denize girmeyi yasak etmiştik.

Derken, bir sabah, erkenden,

gemiye teftiş ediyordum. Şöylece bir kıyıda demirleyip geceyi geçirmiştik. Tekrar yola çıkmadan evvel, ne var, ne yok, bir gözden geçireyim, dedim.

Tam, ön güverteye geldiğim sırada, ne göreyim? Kasımpaşalı Hulûsi ismindeki neferin bir anadan doğma, demir zincirine tırmanarak gemiye çıkmıyor mu?

Kan tepeme hücum etti. Herifi yakaladığım gibi, o vaziyette ortaya çıktım:

— Ulan! dedim; denize girmenin yasak olduğunu bilmiyor musun?

Nefer susuyordu. Benim sesi me yetişen vardiya çavuşu:

— Kaptan bey! dedi; o her zaman böyle denize giriyor. Ne söylesek, dinlemiyor ki!

— Ben onu şimdi prangaya koydurayım da, görür o!

Hulûsi -ateş gibi de çocuktu. Allah selâmet versin! Pranga sözünü duyunca dile geldi.

— Kaptan bey! Ne yapayım? dedi; sıcağın yanıyorum... öleceğim!

Bunu o kadar samimi, candan bir eda ile söylemişti ki, yumuşadım.

— Peki, oğlum ama... dedim; biz bu yasağı sizin iyiliğiniz için koyduk. Ya, Allah vermesin köpek balıklarına yem olursan? Bak fıldır fıldır dolaşıyorlar.

Hulûsi omuz silkti.

— Ben köpek balıklarından korkmam ki... dedi.

Şaşırdım.

— Nasıl korkmazsın? diye sordum.

— Bas bayağı... Bakın, işte... Döndü. Baktım, sırtında mavi dövme ile şu ibare yazılı idi:

«Sayeî şahane millet refah içindedir!»

Ve ben hayretle, bunun mânasını sorunca, gülümseyerek, ilâve etti:

— Bunu köpek balıkları bile yutmaz, bey baba!

Bu sözleri benden başka duyan olmamıştı. Çocuğu affettim.

Ah, bu İstanbul'un külhanbeyleri, yok mu?»

Ercüment EKREM

AYDABIR'IN AĞUSTOS

SAYISINI
MUTLAKA
OKUYUNUZ

— Oğlum, bak, sünnet oldun diye bizim Münakalât Vekili ziyaretine gelecek... Nazik, terbiyeli davran, emi!..

— Aman babacığım, öyleyse şu telefonu, tramvayı, şimendiferi saklıyalım!..

Bekarlık Sultanlığıdır

ANLATAN
SALİH TEKCAN

ÇİZEN :
YALÇIN ÇETİN

NİÇİN YÜKSEK SOSYE-
TEDEN BİR HANIMLA
EVLENMİYORSUN
SALİH?..

155

KIRK PINAR'DA BAŞA
GÜREŞEN PEHLİVAN
TEKCAN SALİH
GÜREŞİKEN
ÖLDÜ...

İSTE BÖYLE
HALİTCİM...
H. RİF BENİ
BİR KURT KAPA-
NINA ALDI...
VALLAH! ÖLDÜ-
RECEK... ÇAYIRA
SERİLİP ÖLÜ
NUMARASI YAP-
TIM DA O KARIDAN
ÖYLE KURTULDUM...
BİR DAHAMI SPORCU
KARI...

156

YÜKSEK SOSYETENİN TANINMIŞ
SIMALARINDAN PERRAN
HANFENDİ... SALİH TEKCAN

(MEĞSİ)

BU YAZ BİR
AMERİKA
YAPICIYIZ...

BİZDE
KOT
DAZÜRE GİDİCİZ

157

SİZİ ŞİMDİYE KADAR HIÇ BİR PARTİDE, TOPLANTI-
DA, BALODA GÖRMEDİM, GALİBA

İNSAN İÇİNE
GİRMİYOR
SUNUZ

İNSÂLLAH
HAAAMFENDİİİİM
BUNDAN SONRA
GİRİCİİİM

158

PERRAN HANFENDİ İLE SALİH TEKCAN
EVLENDİLER... ERTESİ GECE

VAKİT GECE YARISINI
ÇOKTAN GEÇTİ...
BU KADIN BU VAKİT
NERELERE GİDER

159

SEYKİN, epeycedir yıkanmamıştı. Şöyle bir ağız tadile yıkanmak üzere hamama gitti. Soyundu. Göbek taşına uzanarak iyice bir terledi. Elini sürdükçe vücudundeki kirler oklava gibi çıkmaya başladı.

Şeykin bu işi gördükten sonra derince iki kova aldı. Oturup sabunlanmak üzere kendine serbest bir yer aramağa başladı.

Hamamda müthiş gürültü vardı. Yüksek sesle konuşuyorlar, şarkı söylüyorlar, kahkaha ile gülüyorlardı. Bu hal Şeykin'in sinirleri üzerinde çok fena bir tesir yaptı. Halbuki Şeykin kendine sakin bir köşe arıyordu. Bir hayli arandıktan sonra, nihayet tam istediği gibi, sessiz sedasız yıkanan bir adam gördü. Bu adamcağız bir köşede ciddi ciddi yıkıyor, kimse ile konuşmuyordu. Şeykin bu adamın yanına gitti, karşısına geçip oturdu. Şeykin'in, her şeyden çok bu adamın sakalı hoşuna gitti. Kendi kendine:

— Her halinden ciddi bir adam olduğu belli, diye düşündü. Kovalarını alarak su doldurmağa gitti. İlk birini doldurdu ve yıkandığı yere getirip bıraktı. Sonra da ikincisini doldurmağa gitti. Döndükten sonra da oturup yıkanmağa hazırlandı. Ama, tam yıkanacağı zaman ilk getirdiği kovadaki suyun bir yerlere uçup gittiğini farketti. Şeykin bu işe çok şaşı. Elinde olmuyarak komşusuna baktı. Komşusu ise, yüzünü duvardan yana çevirmiş, kısı kısı gülüyordu. Şeykin, komşusuna dik dik baktı, ama bir şey söylemedi. Kovasını aldı, yeniden doldurmağa gitti. Çok geçmeden dolu kova ile döndü. Küçük hamam ıskemlesine oturdu, başını sabunlamağa başladı. Elini birinci kovaya daldırınca, suyun yeniden boşalmış olduğunu gördü. Şeykin gözlerini açtı. Sakallı

Boyuna Gülen Adam

Çeviren: Hasan Ali EDİZ

komşusunun, bu sefer yüksek ses'e güldüğünü gördü. Fena halde sinirlendi:

— Rica ederim, artık şakayı bırakalım, diye gürlledi.

Sakallı adam:

— Ne demek istediğinizi anlayamadım, dedi.

Şeykin, yüksek sesle:

— Size, suyunu dökmeyiniz diyorum, diye bağırdı.

Sakallı adam, masum bir eda ile Şeykin'in yüzüne bakarak:

— Ben öyle bir şey yapmadım, asla, asla, diye söylendi, ama, eskisinden çok gülmeğe başladı.

Şeykin, öfke ile yerinden fırladı. Kovayı kapığı gibi yenden su doldurmağa gitti. Biraz sonra da, dolu kova ile döndü. Oturup yeni baştan yıkanmağa koyuldu. Ama bu sefer gözlerini hiç yummadı. Hem sabunlanı-

yor, hem de sakallı herifi göz-lüyordu. Sakallı adam ise uslu uslu oturuyor, yıkanyordu. Bunun üzerine Şeykin küçük bir kurnazlığa saptı. Gözlerini kapamış gibi yaptı. Ama kırpkirlerinin arasından sakallı adamı gözletmekte devam etti.

Bir aralık sakallı adam yerinden kalktı. Şeykin içinden:

Şimdi hapyı yuttun, diye düşündü. Seni iş üzerinde yakalayacağım!...

Ama aksi gibi tam bu sırada gözüne sabun kaçtı. Gözlerini kapamak zorunda kaldı. Gözlerini açtığı zaman kovayı yine boşalmış buldu.

Şeykin artık dayanamadı. Yerinden fırlayarak komşusunun sakalından yakaladı:

— Bana bak, dedi, bu mânasız şakalara bir son verecek misin, yoksa?

Sakallı adam, avazı çıktığı kadar:

— Polis!... diye bağırdı.

Hamamdaki bütün gürültü bir anda kesildi. Biraz sonra da, keskin bir düdük sesi hamamın kubbesini cınlattı. Çok geçmeden, boynunda düdük, anadan doğma çırcıplak bir adam, hamam kalabalığını dirseklerle yararak vak'a yerine geldi:

— Ne oluyor, ne var?...
— Siz polis misiniz?
— Görmüyor musunuz?

Polis bunu söyledikten sonra elile düdüğünü gösterdi. Hamama her gelişinde, düdüğünü boy nuna asar, öylece içeri girerdi. Bir seferinde hamamda olan bir hâdiseyi yatıştırmak niyetile işe karışınca onu tanımak istemişlerdi. İşte o tarihtenberi boy nunda düdükle hamama girmeyi âdet edinmişti. Polis bundan sonra:

— Ne var, ne oluyor? diye sordu.

Sakallı adam, Şeykin'i işaret ederek:

— Lütfen bu adam hakkında zabıt tutunuz, dedi. Sakalımı çekmek suretile bana hakaret etti.

Polis, Şeykin'e dönerek:

— Niçin bu adama hakaret ettiniz?

diye sordu.

— Çünkü bu sakallı zat, boyuna suyunu döktü.

Polis:

— Ne suyu? diye sordu.

— Ne suyu olacak, hamam suyunu. Herif hem suyu döküyor, hem de karşıma geçip kıs kıs gülüyordu.

Sakallı adam polisin yanına yaklaşarak:

— Affınızı rica ederim. Ben su falan dökmedim, dedi. Gülmesine gelince, ne yalan söyliyeyim, güldüm doğrusu...

— Peki, niçin güldünüz?

— Siz olun da gülmeyin, polis efendi. Herif zahmet edip kovalarını dolduruyor, oturup yıkanmağa başlıyor... Bir de bakıyor ki su yerinde yeller esiyor?...

— Peki, kovadaki su ne oluyor? Şeytanlar almıyor ya!...

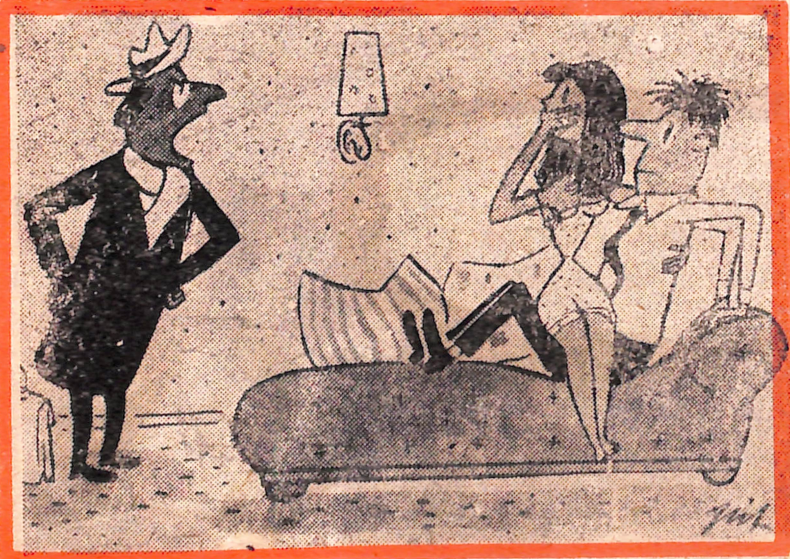
Sakallı adam Şeykin'in kovasını aldı ve ışığa tuttu. Kovanın dibini kalbur gibi delik deşti. Sakallı adam bunun üzerine:

— Görüyorsunuz ki su akıp gitmiş, dedi ve yeniden gülmeğe başladı. Siz bana değil hamam müdürüne çatmalısınız!...

Şeykin'in canı sıkıldı, kaşları çatıldı, biraz sustuktan sonra sakın bir sesle:

— Hamam müdürü benim, dedi.

H. A. E.

— Ulan hiç utanman yok mu senin?.. Yepyeni şezlongun üstüne çamurlu pabuçlarla uzanılır mı?..

(İtalyan)

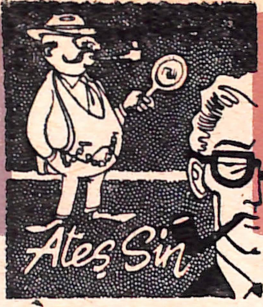
Ekim'de
60.000 Liralık
İKRAMİYELER

1 Kişiye	15.000 Lira
10 Kişiye	10.000 Lira
20 Kişiye	10.000 Lira
30 Kişiye	7.500 Lira
100 Kişiye	10.000 Lira
117 Kişiye	7.500 Lira

AYRICA
10 Kişiye 10 sene vâdell
200.000 Liralık
MESKEN KREDİLERİ

EMNİYET SANDIĞI

Şimdiden hesap açtırınız
Her (150) Liraya bir kur'a

POSTA KUTUSU 69

AKBABANIN MİZAHİ
TEFRİKASI: 5

Dünyayı kafese koymuş beş Polla
Hafiyesi Şarlok Holmes, Nik Kar
ter, Mayk Hammer, Nat Pinker,
ton Dedektif Nik İstanbulda

Yıllarca oturup yağlanmaktan artık usanan Hafız Sabri, bir takım işler çevirmek arzusuna kapıldı. Parasını yatıracak en güvenilir işi de hemen buldu. Sıkışık, başı darda olan vatandaşların imdadına yetişiyordu. Paraya ihtiyacı olanlara, para dağıtıyordu. On bin lira borç verince, on beş bin liralık sağlam senet yapar, karşılığında da mutlaka, yüz bin lira lok bina, arsayı üzerine ipotek ettirirdi. İşler bu hızla giderse, borcunu ödeyemiyenlerin elinden binalarını, arsalarını ala ala, beş on sene sonra, bütün İstanbulun tapulu sahibi olacaktı.

Akhandaki büyük yazıhanesinde, emlak işleri yapıyordu. karısını pirelendiren bu yazıhaneydi. Çünkü buraya her gün birbirinden güzel, körpe, hoş, cins cins kadınlar gelip gidiyordu..

Hacı Mustafa, Siirtli Velinin mektubunu alınca, sevinç delisi olmuştu. O kadcıkcık ümit bile, Hacı Mustafaya her şeyi olup bitmiş zannettiriyordu. O gün, gizli gizli mektubu dört beş kere okumuş, akşam da cevabını yazmıştı:

«Pek muhterem bââgyan Bingül Ece hanıma, gıymatlı...»
Hacı Mustafa yazdığı mektubu yırttı. Nasıl başlamalıy-

— 1 —

nürdü. Kasabaya gelen «tiyatora artiz» leri, onun oteline inerlerdi. Artistler oteline kalırlarken, Zekeriya efendi herkese karşı gayet ciddi, hattâ asık suratlı durur, onlar gittikten sonra kurnaz kurnaz gülerek:

— Hepsini deftere gaydettim! derdi..

Hacı Mustafa, Ferah Palasa gitti. Zekeriya efendi, camekânlı odadaydı:

— Merhaba Zekeriya efendi...

— Oooo, merhaba sağdıcm... Gel!..

Kahvelerden sonra nargileler geldi. Karşılıklı nargileleri tokurdattırken, Hacı Mustafa boncuk boncuk terler dökerek:

— Sana bir diyeceğim var Zekeriya efendi emme, kimseye dimiyeceğine yemin et... dedi.

— Vallaha dimem...

— Dinine, imanına...

— Dinime, imanına dimem...

— Namusuna...

— Namusuma dimem...

— Eğer birine dersen, şart olsun mu?..

— Şart olsun dimem...

Bohça kadar, dalı yazmasıyla, alındaki ter danelerini silen Hacı Mustafa elini göğsüne vurdu:

— Şoram yanıyo be Zekeriya efendi, dedi, cayır cayır yanıyor...

Zekeriya efendi güldü:

— Ataş bacayı sarmış disene be sağdıç!..

— Hemi de nasıl...

— Eeee... Ağnat bahalım.

— Ağnatması, mağnatması bu... Sen şincikbi mehdüp döşeneceğn... Galbimi ağnat ona... Di ki, Hacı Mustafa gulun ossun, gurbanın ossun...

— Kim bu garı?..

— İstanbulda...

Hacı Mustafa düşündü. Aklına bir kurnazlık geldi. Kadının adını yanlış verecekti.

— Adı Mörüvvet...

— 3 —

di. Doğrudan doğruya aşk mektubu mu, yoksa takdirlerini, hayranlığını anlatan bir mektup mu?.. Yeniden başladı:

«Pek sayın ve möhderem ve aynı zamanda...»

Kâğıdı yine yırttı. Günlerden beri yazmağı düşündüğü şeyler kâğıdın üstüne geçince, herkesin söylediği basbayağı lâflar oluyordu. Kelimeler, Hacı Mustafanın derin, ince duygularını anlatmağa yetmiyordu. Altı yedi kâğıda, başlayıp başlayıp beğenmediği mektupları yırttıktan sonra, bu işi be-

ceremiyeceğini anladı. Kız, daha ilk mektubunda kendisini beğenmezse, alay ederse, bir daha işi düzeltemezdi.

Ferah Palas otelinin sahibi Zekeriya efendi, senenin iki ay yazını İstanbulda geçirir, dönüşünde on ay, İstanbuldaki zanparahıklarının hikâyesini anlatırdı. Onun kendi anlattığı aşk hikâyeleri kasabada dilden dile geçerdi.

Zekeriya efendi, genç değildi. Hacı Mustafanın yaşında idi. Fakat, sakal, bıyık olmadığı için yirmi yaş genç görü-

— 2 —

— Nirden tanıdın?

— Orasını sorma gayri... Sonra anlatırım. Sen bir mektup yaz hele... Karı beni tanımıyor.

Hacı Mustafanın kendisine başvurmasından, otelci Zekeriya kabardı:

— Ona bir mektup yazayım da sen seyret, dedi. İstanbuldan donsuz kaçıp da gelmezse, bana da Zekeriya dime-sinler, bileğimi keserim.

— Ocağına düştüm Zekeriya efendi.

Zekeriya efendi:

— Yürü, kâğıt alalım, dedi.

Hacı Mustafa, koynundan tomarla, kara çizgili mektup kâğıdı, pakete zarf çıkardı. Zekeriya efendi, bilgiç bilgiç güldü:

— Gabzımala mı yazıyorsun, dedi. Heç garı gısmına bu kâhata mektup yazılır mı? Penbe kâhat ister.

Kasabanın en büyük «Binbir çeşi» mağazasına gittiler. Burada («Battal Gazi», «Ferhat ile Şirin» kitaplarından tutun da, kundura cilâsına, kadın külotuna kadar her şey satılırdı.

Zekeriya efendi:

— Fentââzi nekdüp kâhadı var mı?

Diye sordu. Adam önüne, renk renk tuvale kâğıtları, astarlı zarflar çıkardı. Zarfların üzeri de kurdela ile bağlydı. Hacı Mustafa, az kalsın kırk paralık kâğıtlara mektup yacaktı...

— Az daha irezil olacaktım. Bu sakalı boş yere ağartmışım!.. diye içinden geçirdi.

— Bunun başha çışitleri var mı?...

— Var...

Bir düzüne zarf kâğıt aldılar. Otele döndüler. Zekeriya efendi, bu işlerdeki bilgiçliğine güvenli, masanın başına oturdu. Otel kâtibine:

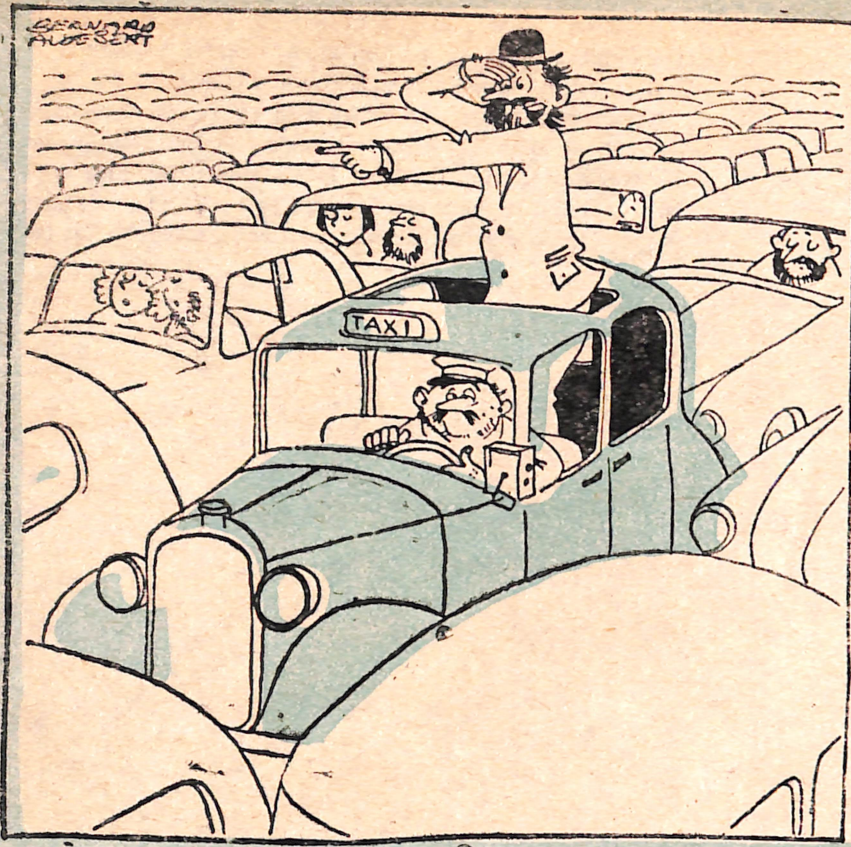
— Ben burda yokum... Beni irahatsız itmenğ!.. dedi.

Sonra mektup yazmağa başladı:

(Devam edecek)

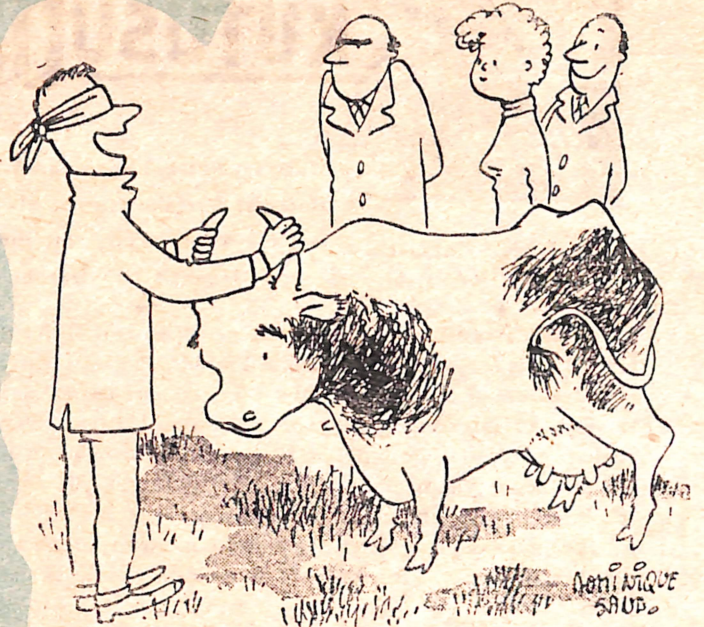
— 4 —

Dünya Karikatürleri

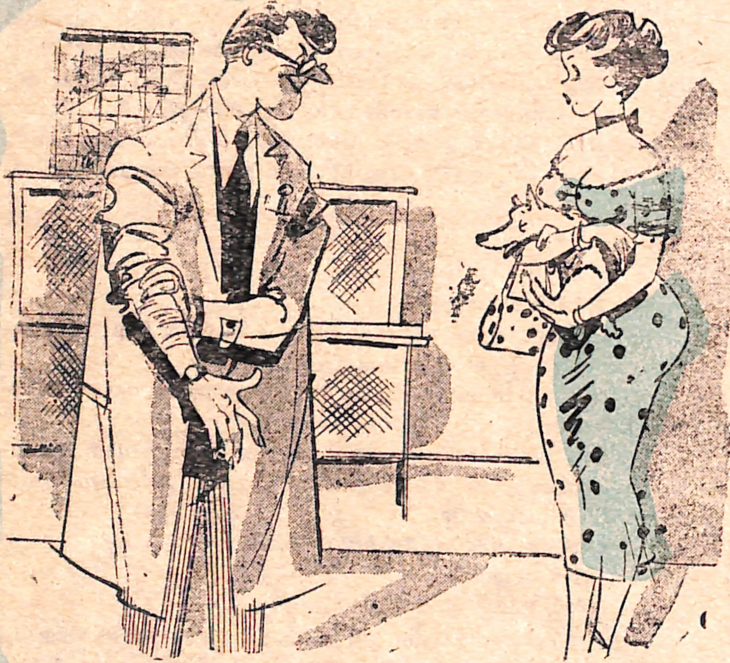
— Müjleeee!.. Kara göründü!..

— Fransız —

— Yakaladım Pol, sensin!..

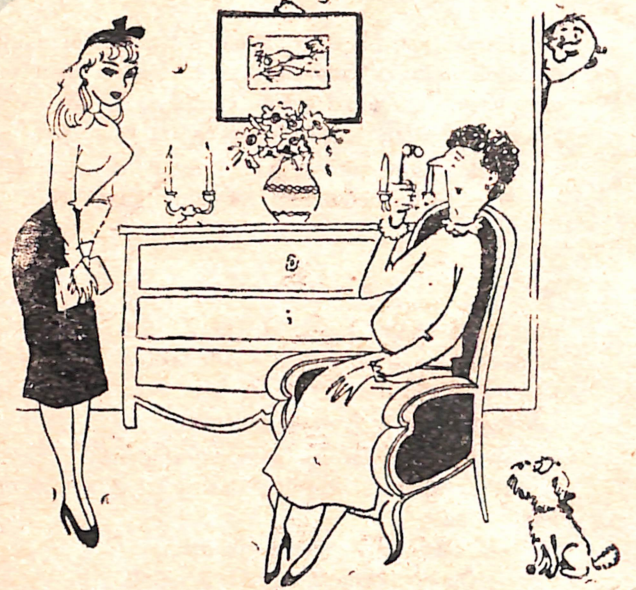
— Fransız —

Kadın — Doktor, benim küçük Bobi çok hasta!..

Doktor — Soyunun!..

— İtalyan —

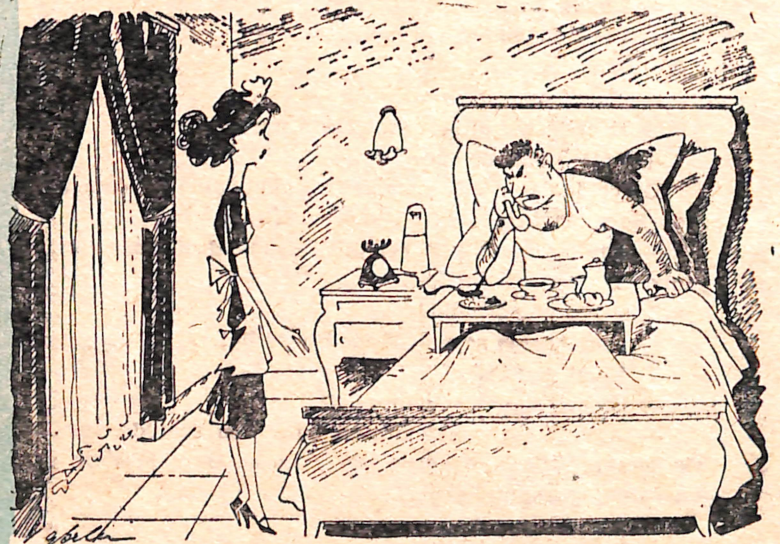

— Çok müteessirim kızım, benim tıplım olmadığınız için sizi çalıştıramıyacağım!..

— Fransız —

Ressam — Rica ederim kımıldamayınız, sonra benzemiyecek!..

— Bu sabahki kahvaltayı hiç beğenmedim.

— Porsyonları mı ufak buldunuz efendim!..

— Hayır, hizmetçi kızı!..

— İtalyan —

Düğümlü Mendil!

YERLİ POLİS ROMANLARININ
EN GÜZELİ!

Yazan :

Nuri Hayat

**Soluk soluğa okuyacak, bitirmeden
bırakamayacaksınız!**

AKBABA - AYDABİR YAYINLARI

FİATİ 1 LİRA

BUGÜN ÇIKTI

20 SENEDEN BERİ

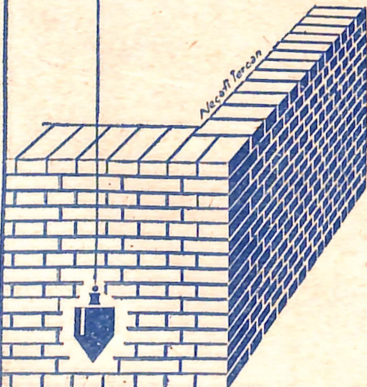

ÇATLAK, YANIK, SIVİLCE, YARA, ÇIBAN
'KAR ve GÜNEŞ YAKMALARINA KARŞI!

DERMOJEN

TÜRKİYE EMLÂK KREDİ BANKASI NİN

*Yapı Tasarrufu hesabı
Ev hesabı
Vadeli veya Vadesiz Tasarruf
hesapları*

SIZE
BİR YUVA KAZANDIRABİLİR

*Türkiye Emlâk Kredi Bankası
son 5 yılda 50000 den fazla vatandaşın
yeni bir yuva temin etti.*

T. C. Ziraat Bankası

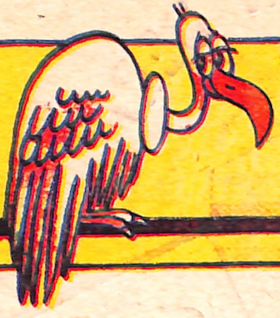
Vadeli, vadesiz tasarruf hesapları
1955 ikramiye tutarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Gayrimenkuller, dolgun para ikramiyeleri ve
Ziraat aletleri bulunmaktadır.

İştirak şartlarını öğrenmek için yurdun her
tarafındaki Şube ve Ajanslarımız emrinizdedir.

Akbaba

sıyasî
mizah
gazetesi

İnsanlar ve köpekler!...

— İtalyan karikatürü —